

Euroopan unionin virallinen lehti

L 154

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

50. vuosikerta
14. kesäkuuta 2007

Sisältö	I	<i>EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista</i>	
		DIREKTIIVIT	
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/23/EY, annettu 23 päivänä toukokuuta 2007, pyroteknisten tuotteiden markkinoille saattamisesta ⁽¹⁾	1
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/24/EY, annettu 23 päivänä toukokuuta 2007, julkisia rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien palvelujen tarjoamista koskevien rajoitusten poistamisesta sekä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemisestä kauppaedustajan tai sivuliikkeiden välityksellä toimivien urakoitsijoiden kanssa annetun neuvoston direktiivin 71/304/ETY kumoamisesta ⁽¹⁾	22
		EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELYLLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET	
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 623/2007/EY, tehty 23 päivänä toukokuuta 2007, rehuseosten liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta annetun direktiivin 2002/2/EY muuttamisesta	23
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 624/2007/EY, tehty 23 päivänä toukokuuta 2007, yhteisön tullitoimintaa koskevasta toimintaohjelmasta (Tulli 2013)	25

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2007/23/EY,

annettu 23 päivänä toukokuuta 2007,

pyroteknisten tuotteiden markkinoille saattamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioissa voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä, jotka koskevat pyroteknisten tuotteiden saattamista markkinoille, on eroja, jotka liittyvät erityisesti turvallisuus- ja toimintaominaisuuksien kaltaisiin seikkoihin.
- (2) Kyseiset lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat omiaan aiheuttamaan esteitä yhteisön sisäiselle kaupalle, olisi yhdenmukaistettava, jotta voidaan taata pyroteknisten tuotteiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla ja varmistaa samalla korkeatasoinen ihmisten terveyden ja turvallisuuden suoja sekä kuluttajien ja ammattimaisten loppukäyttäjien suoja.
- (3) Siviilikäyttöön tarkoitettujen räjähdystarvikkeiden markkinoille saattamista ja valvontaa koskevien säännösten yhdenmukaistamisesta 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/15/ETY ⁽³⁾ jätetään pyrotekniset tuotteet sen soveltamisalan ulkopuolelle ja todetaan, että pyrotekniset tuotteet edellyttävät

asianmukaisia toimenpiteitä kuluttajien suojelun ja yleisön turvallisuuden varmistamiseksi ja että tällä alalla on tarkoitus antaa täydentävä direktiivi.

- (4) Vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/82/EY ⁽⁴⁾ säädetään turvallisuusvaatimuksista tuotantolaitoksille, joiden tiloissa on räjähtäviä aineita tai valmisteita, mukaan lukien pyrotekniset aineet.
- (5) Pyroteknisiin tuotteisiin olisi luettava ilotulitusvälineet, teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet sekä teknisiin tarkoituksiin käytettävät pyrotekniset tuotteet kuten turvavyöissä tai turvavöiden esikiristimissä käytettävät kaasunkehittimet.
- (6) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava pyroteknisiin tuotteisiin, joihin sovelletaan laivavarusteista 20 päivänä joulukuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/98/EY ⁽⁵⁾ ja siinä mainittuja asiaan liittyviä kansainvälisiä yleissopimuksia.
- (7) Riittäväntasoisien suojelun varmistamiseksi pyrotekniset tuotteet olisi luokiteltava ennen kaikkea niiden käyttötarkoituksen tai melutason perusteella määräytyvän vaarallisuuden mukaisesti.
- (8) Pyroteknisen tuotteen olisi teknistä yhdenmukaistamista ja standardeja koskevasta uudesta strategiasta 7 päivänä toukokuuta 1985 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽⁶⁾ mainittujen periaatteiden mukaisesti oltava tämän direktiivin mukainen, kun se saatetaan yhteisön markkinoille ensimmäistä kertaa. Jäsenvaltioiden uskonnollisten,

⁽¹⁾ EUVL C 195, 18.8.2006, s. 7.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 30. marraskuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 16. huhtikuuta 2007.

⁽³⁾ EYVL L 121, 15.5.1993, s. 20, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/105/EY (EUVL L 345, 31.12.2003, s. 97).

⁽⁵⁾ EYVL L 46, 17.2.1997, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/84/EY (EYVL L 324, 29.11.2002, s. 53).

⁽⁶⁾ EYVL C 136, 4.6.1985, s. 1.

- kulttuuristen ja perinteisten juhlatapahtumien yhteydessä valmistajan omaan käyttöön tarkoitettuja ilotulitusvälineitä, jotka jäsenvaltio on hyväksynyt käytettäväksi alueellaan, ei olisi katsottava markkinoille saatetuiksi eikä niiden siksi tarvitsisi olla tämän direktiivin mukaisia.
- (9) Koska pyroteknisten tuotteiden käyttöön liittyy luonnostaan vaaroja, on ihmisten terveyden ja turvallisuuden sekä ympäristön suojelemiseksi tarkoituksenmukaista vahvistaa ikärajat, joita sovelletaan tuotteiden myyntiin kuluttajille ja niiden käyttöön, ja huolehtia siitä, että tuotemerkinnöissä annetaan riittävät ja asianmukaiset tiedot tuotteen turvallisuudesta käytöstä. Olisi säädettävä, että tiettyjä pyroteknisiä tuotteita luovutetaan ainoastaan hyväksytyille asiantuntijoille, joilla on tarvittavat tiedot, taidot ja kokemus. Ajoneuvoissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden merkintöjä koskevissa vaatimuksissa olisi otettava huomioon nykyinen käytäntö sekä se, että näitä tuotteita toimitetaan ainoastaan ammattikäyttäjille.
- (10) Pyroteknisten tuotteiden ja erityisesti ilotulitusvälineiden käyttö vaihtelee huomattavasti eri jäsenvaltioiden kulttuuristen tapojen ja perinteiden mukaan. Tämän vuoksi on tarpeen antaa jäsenvaltioille mahdollisuus rajoittaa yleisen turvallisuuden perusteella kansallisin toimenpitein tiettyihin luokkiin kuuluvien ilotulitusvälineiden käyttöä tai myyntiä yleisölle.
- (11) On aiheellista vahvistaa pyroteknisille tuotteille olennaiset turvallisuusvaatimukset kuluttajien suojelemiseksi ja tapaturmien ehkäisemiseksi.
- (12) Vastuun sen varmistamisesta, että pyrotekniset tuotteet ovat tämän direktiivin ja etenkin olennaisten turvallisuusvaatimusten mukaisia, olisi oltava tuotteen valmistajalla. Jos valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka tuo pyroteknisen tuotteen yhteisöön, olisi varmistettava, että valmistaja on noudattanut kaikkia tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksiaan, tai vastattava kaikista valmistajan velvollisuuksista.
- (13) Jos olennaiset turvallisuusvaatimukset täyttyvät, jäsenvaltioiden ei pitäisi voida kieltää, rajoittaa tai estää pyroteknisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta. Tätä direktiiviä olisi sovellettava rajoittamatta jäsenvaltioiden valmistajille, jakelijoille ja maahantuojille myöntämiä toimituksia koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista.
- (14) Jotta olennaisten turvallisuusvaatimusten noudattaminen olisi helpompi osoittaa, puheena olevien tuotteiden suunnittelua, valmistusta ja testausta varten laaditaan yhtenäiset standardit.
- (15) Euroopan standardointikomitea CEN, Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea Cenelec ja Euroopan telealan standardointilaitos ETSI laativat, hyväksyvät ja muokkaavat yhdenmukaistettuja eurooppalaisia standardeja. Kyseiset organisaatiot tunnustetaan toimivaltaisiksi antamaan yhdenmukaistettuja standardeja, jotka ne laativat niiden sekä Euroopan komission ja Euroopan vapaakaupalliiton yhteistyön yleisten suuntaviivojen ⁽¹⁾ mukaisesti ja noudattaen menettelyä, joka vahvistetaan teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY ⁽²⁾. Ajoneuvoissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden osalta olisi seurattava autonosien eurooppalaisten toimittajien omaksumia kansainvälisiä käytäntöjä ottamalla huomioon asiaa koskevat kansainväliset ISO-standardit.
- (16) Teknistä yhdenmukaistamista ja standardeja koskevan uuden lähestymistavan mukaisesti pyroteknisten tuotteiden, jotka on valmistettu yhdenmukaistettuja standardeja noudattaen, olisi oletettava täyttävän tässä direktiivissä säädetyt olennaiset turvallisuusvaatimukset.
- (17) Teknistä yhdenmukaistamista koskevien direktiivien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheissa käytettäviksi tarkoitetuista moduuleista ja CE-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä ja käytöstä 22 päivänä heinäkuuta 1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/465/ETY ⁽³⁾ otettiin käyttöön yhdenmukaistettuja menetelmiä vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen suorittamista varten. Kun näitä moduuleja sovelletaan pyroteknisiin tuotteisiin, voidaan määritellä valmistajien ja vaatimustenmukaisuuden arviointiin osallistuvien elinten vastuu ottaen huomioon kyseisten pyroteknisten tuotteiden luonne.
- (18) Ilmoitetun laitoksen olisi arvioitava suunnittelultaan, toiminnaltaan tai käyttäytymiseltään samanlaiset pyrotekniset tuotteet tuoteryhmänä.
- (19) Markkinoille saatettaessa pyroteknisissä tuotteissa olisi oltava CE-merkintä, joka osoittaa niiden olevan tämän direktiivin säännösten mukaisia, jotta ne voisivat liikkua vapaasti yhteisössä.
- (20) Teknistä yhdenmukaistamista ja standardeja koskevan uuden lähestymistavan mukaisesti suojalausekemenettely on tarpeen, jotta on mahdollista riitauttaa pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuus tai tuoda esiin sen virheitä. Jäsenvaltioiden olisi siten toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet kieltääkseen CE-merkinnällä varustettujen tuotteiden markkinoille saattamisen tai rajoittamiseen sitä tai vetääkseen tuotteet markkinoilta, jos ne vaarantavat kuluttajien terveyden ja turvallisuuden alkuperäisen käyttö-tarkoituksen mukaisesti käytettyinä.

⁽¹⁾ EUVL C 91, 16.4.2003, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽³⁾ EYVL L 220, 30.8.1993, s. 23.

- (21) Kuljetusten turvallisuuden osalta pyroteknisten tuotteiden kuljetusta koskevista säännöistä määrätään kansainvälisissä yleissopimuksissa ja sopimuksissa, mukaan lukien vaarallisten aineiden kuljetuksia koskevat Yhdistyneiden Kansakuntien suositukset.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja varmistettava näiden seuraamusten täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (23) Valmistajan ja maahantuojan etujen mukaista on toimittaa turvallisia tuotteita, korvausvastuusta johtuvien kustannusten välttämiseksi sellaisten vahinkojen osalta, joita vialliset tuotteet aiheuttavat henkilöille ja omaisuudelle. Tässä suhteessa tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/374/EY⁽¹⁾ täydentää tätä direktiiviä, koska siinä säädetään valmistajia ja maahantuojia koskevasta ankaran vastuun järjestelmästä ja varmistetaan riittävä kuluttajien suojelun taso. Lisäksi tässä direktiivissä säädetään, että ilmoitetuilla laitoksilla olisi oltava niiden ammatillista toimintaa koskeva asianmukainen vakuutus, ellei valtio ole niistä vastuussa kansallisen lainsäädännön mukaisesti tai ellei jäsenvaltio ole itse suoraan vastuussa testeistä.
- (24) On välttämätöntä säätää siirtymäkaudesta, jotta tietyillä aloilla annettuja kansallisia lakeja voidaan asteittain mukauttaa. Valmistajille ja maahantuojille on annettava aikaa, jotta ne voivat käyttää kaikkia voimassa olevien kansallisten sääntöjen mukaisia oikeuksiaan ennen tämän direktiivin voimaantuloa, esimerkiksi myydäkseen jo valmistettujen tuotteiden varastonsa. Lisäksi tämän direktiivin soveltamiselle säädetty erityinen siirtymäkausi antaisi lisäaikaa hyväksyä yhdenmukaistetut standardit ja varmistaisi tämän direktiivin nopean täytäntöönpanon kuluttajien suojelun tehostamiseksi.
- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (26) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (27) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä yhteisön toimenpiteet, jotka koskevat Yhdistyneiden Kansakuntien suosituksia, pyroteknisten tuotteiden merkintävaatimuksia sekä turvallisuusvaatimuksia ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä koskevien liitteiden II ja III mukauttamista tekniseen kehitykseen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niillä on tarkoitus muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia tai täydentää tätä direktiiviä lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (28) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽³⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja niiden toimenpiteiden välinen vastaavuus, joilla direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä julkaisemaan kyseiset taulukot,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoitteet ja soveltamisala

- Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, joilla pyritään luomaan edellytykset pyroteknisten tuotteiden vapaalle liikkuvuudelle sisämarkkinoilla varmistaen samalla korkeatasoisen ihmisten terveyden suojan sekä korkean yleisen turvallisuustason ja kuluttajansuojan ja kuluttajien turvallisuuden sekä ottaen huomioon ympäristönsuojeluun liittyvät näkökohdat.
- Tässä direktiivissä vahvistetaan olennaiset turvallisuusvaatimukset, jotka pyroteknisten tuotteiden on täytettävä, jotta ne voidaan saattaa markkinoille.
- Tätä direktiiviä sovelletaan 2 artiklan 1—5 kohdassa määriteltyihin pyroteknisiin tuotteisiin.
- Tätä direktiiviä ei sovelleta
 - ei-kaupallisiin pyroteknisiin tuotteisiin, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan on tarkoitettu asevoimien, poliisin tai palokunnan käyttöön;
 - direktiivin 96/98/EY soveltamisalaan kuuluviin varusteisiin;
 - ilmailu- ja avaruusteollisuudessa käytettäväksi tarkoitettuihin pyroteknisiin tuotteisiin;
 - nalleihin, jotka on erityisesti tarkoitettu käytettäväksi lelujen turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/378/EY⁽⁴⁾ soveltamisalaan kuuluvissa leluissa;

⁽¹⁾ EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 1999/34/EY (EYVL L 141, 4.6.1999, s. 20).

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽³⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 187, 16.7.1988, s. 1.

e) direktiivin 93/15/ETY soveltamisalaan kuuluviin räjähdys-
tarvikkeisiin;

3 artikla

f) ampumatarvikkeisiin, joilla tarkoitetaan kannettavissa
ampuma-aseissa, muissa ampuma-aseissa ja tykistöaseissa
käytettäviä ammuksia, ajapanoksia ja paukkupanoksia.

Luokitus

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä:

1. 'Pyroteknisellä tuotteella' tarkoitetaan tuotetta, joka sisältää räjähtävää ainetta tai ainesosaa, joka on tarkoitettu muodostamaan lämpöä, valoa, ääntä, kaasua tai savua tai niiden yhdistelmiä itsestään jatkuvissa eksotermisissä kemiallisissa reaktioissa.
2. 'Markkinoille saattamisella' tarkoitetaan yksittäisen tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa saataville yhteisön markkinoilla jakelua ja/tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta. Valmistajan omaan käyttöönsä valmistamia ilotulitusvälineitä, jotka jäsenvaltio on hyväksynyt käytettäväksi alueellaan, ei katsota markkinoille saatetuiksi.
3. 'Ilotulitusvälineellä' tarkoitetaan viihdekäyttöön tarkoitettua pyroteknistä tuotetta.
4. 'Teattereissa käytettävillä pyroteknisillä tuotteilla' tarkoitetaan sisä- tai ulkoilmanäyttämöllä käytettäväksi tarkoitettua pyrotekniikkaa, mukaan lukien elokuva- ja televisiotuotanto ja vastaavat käyttötarkoitukset.
5. 'Ajoneuvoissa käytettävillä pyroteknisillä tuotteilla' tarkoitetaan ajoneuvojen turvalaitteissa olevia pyroteknisiä aineita sisältäviä komponentteja, joita käytetään kyseisten turvalaitteiden tai muiden laitteiden aktivoimiseen.
6. 'Valmistajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka suunnittelee ja/tai valmistaa taikka suunniteluttaa tai valmistuttaa pyroteknistä tuotetta tarkoituksena saattaa se markkinoille valmistajan omalla nimellä tai tavaramerkillä varustettuna.
7. 'Maahantuoja' tarkoitetaan yhteisöön sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka liiketoiminnassaan asettaa kolmannesta maasta tuodun pyroteknisen tuotteen ensimmäistä kertaa saataville yhteisön markkinoilla.
8. 'Jakelijalla' tarkoitetaan toimitusketjussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka liiketoiminnassaan asettaa pyroteknisen tuotteen saataville markkinoilla.
9. 'Yhdenmukaistetulla standardilla' tarkoitetaan eurooppalaista standardia, jonka eurooppalainen standardointielin on vahvistanut komission toimeksiannosta direktiivissä 98/34/EY säädettyjen menettelyjen mukaisesti mutta jonka noudattaminen ei ole pakollista.
10. 'Asiantuntijalla' tarkoitetaan henkilöä, jonka jäsenvaltio on hyväksynyt käsittelemään ja/tai käyttämään kyseisen jäsenvaltion alueella 3 artiklassa vahvistettujen määritelmien mukaisia luokkaan 4 kuuluvia ilotulitusvälineitä, luokkaan T2 kuuluvia teattereissa käytettäviä pyroteknisiä tuotteita ja/tai luokkaan P2 kuuluvia muita pyroteknisiä tuotteita.

1. Pyroteknisten tuotteiden valmistajan on luokiteltava ne käytön taikka käyttötarkoituksen ja vaaratason mukaan, mukaan lukien melutaso. Jäljempänä 10 artiklassa tarkoitettujen ilmoitettujen laitosten on vahvistettava luokitus osana 9 artiklan mukaisia vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjä.

Luokituksen on oltava seuraavanlainen:

a) Ilotulitusvälineet

Luokka 1: ilotulitusvälineet, jotka aiheuttavat erittäin vähäisen vaaran ja ovat melutasoltaan merkityksettömiä ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi rajatulla alueella, myös asuinrakennuksissa käytettäväksi tarkoitetut ilotulitusvälineet;

Luokka 2: ilotulitusvälineet, jotka aiheuttavat vähäisen vaaran ja ovat melutasoltaan vähäisiä ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi ulkotiloissa rajatulla alueella;

Luokka 3: ilotulitusvälineet, jotka aiheuttavat keskitasoisien vaaran, jotka on tarkoitettu käytettäväksi ulkotiloissa laajoilla avoimilla alueilla ja joiden melutaso ei haittaa ihmisten terveyttä;

Luokka 4: ilotulitusvälineet, jotka aiheuttavat suuren vaaran, jotka on tarkoitettu pelkästään asiantuntijoiden käyttöön (ja joita yleisesti nimitetään ammattikäyttöön tarkoitetuiksi ilotulitusvälineiksi) ja joiden melutaso ei haittaa ihmisten terveyttä.

b) Teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet

Luokka T1: näyttämöllä käytettävät pyrotekniset tuotteet, jotka aiheuttavat vähäisen vaaran;

Luokka T2: näyttämöllä käytettävät pyrotekniset tuotteet, jotka on tarkoitettu ainoastaan asiantuntijoiden käyttöön.

c) Muut pyrotekniset tuotteet

Luokka P1: muut pyrotekniset tuotteet kuin ilotulitusvälineet ja teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet, jotka aiheuttavat vähäisen vaaran;

Luokka P2: muut pyrotekniset tuotteet kuin ilotulitusvälineet ja teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet, jotka on tarkoitettu ainoastaan asiantuntijoiden käyttöön.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle menettelyt, joilla ne yksilöivät ja hyväksyvät asiantuntijat.

4 artikla

Valmistajan, maahantuojan ja jakelijan velvollisuudet

1. Valmistajien on varmistettava, että markkinoille saatetut pyrotekniset tuotteet ovat liitteessä I vahvistettujen olennaisten turvallisuusvaatimusten mukaisia.

2. Mikäli valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, pyroteknisten tuotteiden maahantuojan on joko varmistettava, että valmistaja on täyttänyt velvollisuutensa tämän direktiivin mukaisesti, tai vastattava kyseisistä velvollisuuksista itse.

Maahantuoja voi olla yhteisössä toimiviin viranomaisiin ja laitoksiin nähden vastuussa näitä velvollisuuksia koskevissa asioissa.

3. Jakelijoiden on noudatettava toiminnassaan huolellisuutta sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Niiden on erityisesti varmistettava, että pyroteknisissä tuotteissa on vaaditut vaatimustenmukaisuutta osoittavat merkinnät ja että niiden mukana on vaaditut asiakirjat.

4. Pyroteknisten tuotteiden valmistajien on

- a) toimitettava pyrotekninen tuote 10 artiklassa tarkoitettulle ilmoitetulle laitokselle, jonka on suoritettava 9 artiklan mukainen vaatimustenmukaisuuden arviointi, ja
- b) kiinnitettävä pyrotekniseen tuotteeseen CE-merkintä ja muut 11 artiklan sekä 12 tai 13 artiklan mukaiset merkinnät.

5 artikla

Markkinoille saattaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että pyrotekniset tuotteet voidaan saattaa markkinoille vain siinä tapauksessa, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset, ne on varustettu CE-merkinnällä ja ne täyttävät vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät vaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, ettei pyroteknisiä tuotteita perusteettomasti varusteta CE-merkinnällä.

6 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää tämän direktiivin vaatimukset täyttävien pyroteknisten tuotteiden saattamista markkinoille.

2. Tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltioiden toimenpiteitä, joilla yleiseen järjestykseen, turvallisuuteen tai ympäristönsuojeluun liittyvistä syistä kielletään luokkien 2 ja 3 ilotulitusvälineiden, teattereissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden ja muiden pyroteknisten tuotteiden hallussapito, käyttö ja/ tai myynti yleisölle tai rajoitetaan sitä.

3. Jäsenvaltiot eivät saa estää pyroteknisten tuotteiden markkinointiseksi järjestettävillä messuilla, näyttelyissä ja esittelytilaisuuksissa sellaisten pyroteknisten tuotteiden näytteille asettamista ja käyttöä, jotka eivät ole tämän direktiivin säännösten mukaisia, edellyttäen, että niiden yhteydessä on näkyvä merkintä, josta selvästi ilmenee kyseessä olevan messun, näyttelyn tai esittelytilaisuuden nimi ja päivämäärä ja se, että tuotteet eivät ole vaatimusten mukaisia eivätkä myytävänä ennen kuin joko valmistaja, jos tämä on yhteisöön sijoittautunut, tai maahantuoja on saattanut ne vaatimusten mukaisiksi. Tällaisissa tilaisuuksissa on toteutettava asianmukaiset suojatoimenpiteet kyseessä olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asettamien vaatimusten mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot eivät saa estää tutkimusta, kehittämistä ja testausta varten valmistettujen pyroteknisten tuotteiden vapaata liikkuvuutta tai käyttöä, vaikka tuotteet eivät olisikaan tämän direktiivin säännösten mukaisia, edellyttäen, että niiden yhteydessä on näkyvä merkintä, josta selvästi ilmenee, että tuotteet eivät ole vaatimusten mukaisia eivätkä saatavilla muuhun tarkoitukseen kuin kehittämiseen, testaukseen ja tutkimukseen.

7 artikla

Ikäraajat

1. Pyroteknisiä tuotteita ei saa myydä tai muutoin luovuttaa kuluttajille, jotka eivät täytä seuraavia ikärajoja:

- a) *Ilotulitusvälineet*

Luokka 1: 12 vuotta.

Luokka 2: 16 vuotta.

Luokka 3: 18 vuotta.

- b) *Muut pyrotekniset tuotteet ja teattereissa käytettävät pyrotekniset tuotteet*

Luokka T1 ja P1: 18 vuotta.

2. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdassa tarkoitettuja ikärajoja, jos se on perusteltua yleiseen järjestykseen tai turvallisuuteen liittyvistä syistä. Jäsenvaltiot voivat myös alentaa ikärajoja ammatillisen koulutuksen saaneiden tai ammatillisessa koulutuksessa olevien osalta.

3. Valmistajat, maahantuoijat ja jakelijat eivät saa myydä tai muutoin antaa käyttöön seuraavia pyroteknisiä tuotteita muille kuin asiantuntijoille:

- a) Luokan 4 ilotulitusvälineet

- b) Luokan P2 pyrotekniset tuotteet ja teattereissa käytettävät luokan T2 pyrotekniset tuotteet.

8 artikla

Yhdenmukaistetut standardit

1. Komissio voi direktiivissä 98/34/EY vahvistettujen menettelyjen mukaisesti pyytää eurooppalaisia standardointielimiä

laatimaan tai tarkistamaan eurooppalaisia standardeja tämän direktiivin tueksi tai kannustaa asiaan liittyviä kansainvälisiä elimiä laatimaan tai tarkistamaan kansainvälisiä standardeja.

2. Komissio julkaisee kyseisten yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistut yhdenmukaiset standardit tunnustetaan ja hyväksytään. Jäsenvaltioiden on pidettävä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia pyroteknisiä tuotteita liitteessä I vahvistettujen olennaisten turvallisuusvaatimusten mukaisina silloin, kun ne ovat *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistuja yhdenmukaistettuja standardeja vastaavien kansallisten standardien mukaisia. Jäsenvaltioiden on julkaistava yhdenmukaistettuja standardeja vastaavien kansallisten standardien luettelo ja viitenumerot.

Kun jäsenvaltiot antavat yhdenmukaistettuja standardeja vastaavia kansallisia standardeja, niiden on julkaistava kansallisten standardien viitenumerot.

4. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, että tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien eivät täysin vastaa liitteessä I vahvistettuja olennaisia turvallisuusvaatimuksia, komissio tai kyseinen jäsenvaltio saattaa asian direktiivillä 98/34/EY perustetun pysyvän komitean käsiteltäväksi ilmoittaen perustelunsa. Komitea antaa lausunnon kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi. Komissio ilmoittaa komitean lausunnon perusteella jäsenvaltioille 2 kohdassa tarkoitettujen standardien ja julkaisun osalta toteutettavat toimenpiteet.

9 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

Arvioidessaan pyroteknisten tuotteiden vaatimustenmukaisuuden valmistajan on noudatettava yhtä seuraavista menettelyistä:

- a) liitteessä II olevassa 1 osassa tarkoitettu EY-tyyppitarkastus (moduuli B) sekä valmistajan valinnan mukaisesti
 - i) liitteessä II olevassa 2 osassa tarkoitettu tyyppimukaisuuteen liittyvä menettely (moduuli C);
 - ii) liitteessä II olevassa 3 osassa tarkoitettu tuotannon laadunvarmistukseen liittyvä menettely (moduuli D); tai
 - iii) liitteessä II olevassa 4 osassa tarkoitettu tuotteiden laadunvarmistukseen liittyvä menettely (moduuli E); tai
- b) liitteessä II olevassa 5 osassa tarkoitettu tuoteyksikkökohtainen tarkastus (moduuli G); tai
- c) liitteessä II olevassa 6 osassa tarkoitettu tuotteiden kattava laadunvarmistus (moduuli H) luokkaan 4 kuuluville iltotiluvälineille.

10 artikla

Ilmoitettavat laitokset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille laitokset, jotka ne ovat nimenneet suorittamaan 9 artiklassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt, sekä ne erityiset tehtävät, joita varten nämä laitokset on nimetty, ja komission niille ennakolta antamat tunnusnumerot.

2. Komissio julkaisee verkkosivuillaan luettelon ilmoitetuista laitoksista, niiden tunnusnumeroista sekä tehtävistä, joita varten ne on ilmoitettu. Komissio huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

3. Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä III lueteltuja vähimmäisvaatimuksia arvioidessaan komissiolle ilmoitettavia laitoksia. Laitosten, jotka täyttävät vastaavissa yhdenmukaistetuissa standardeissa vahvistettujen ilmoitettujen laitoksia koskevat arviointiperusteet, oletetaan täyttävän asianmukaiset vähimmäisvaatimukset.

4. Jäsenvaltion, joka on ilmoittanut komissiolle laitoksen, on peruutettava tämä ilmoitus, jos se toteaa, ettei tarkastuslaitos enää täytä 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia. Jäsenvaltion on ilmoitettava tästä välittömästi muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

5. Kun laitosta koskeva ilmoitus peruutetaan, laitoksen myöntämät vaatimustenmukaisuustodistukset ja muut vaatimustenmukaisuutta koskevat asiakirjat pysyvät voimassa, ellei tästä aiheudu uhkaavaa ja välitöntä vaaraa terveydelle ja turvallisuudelle.

6. Komissio julkaisee verkkosivuillaan kyseistä laitosta koskevan ilmoituksen peruuttamisen.

11 artikla

Velvollisuus varustaa tuote CE-merkinnällä

1. Kun pyroteknisen tuotteen vaatimustenmukaisuus on todettu 9 artiklan mukaisesti, valmistajan on varustettava se CE-merkinnällä näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi joko kiinnittämällä merkintä pyrotekniseen tuotteeseen tai, ellei tämä ole mahdollista, tuotteeseen kiinnitettyyn etikettiin taikka tuotteen pakkaukseen. Etiketti on suunniteltava niin, ettei sitä voida käyttää uudestaan.

CE-merkinnässä käytettävän mallin on oltava päätöksen 93/465/ETY mukainen.

2. Pyroteknisiä tuotteita ei saa varustaa sellaisilla merkinnöillä tai teksteillä, jotka voisivat olla harhaanjohtavia CE-merkinnän merkityksen ja muodon suhteen. Pyroteknisiin tuotteisiin saa kiinnittää muita merkintöitä, edellyttäen, että ne eivät heikennä CE-merkinnän näkyvyyttä ja luettavuutta.

3. Jos pyrotekniset tuotteet kuuluvat sellaisten muiden näkökohtia käsittelevien yhteisön säädösten soveltamisalaan, joissa säädetään CE-merkinnän kiinnittämisestä, merkintä osoittaa, että kyseisten tuotteiden oletetaan olevan myös niihin sovellettavan muun lainsäädännön säännösten mukaisia.

12 artikla

Muiden kuin ajoneuvoissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden merkinnät

1. Valmistajien on varmistettava, että muut kuin ajoneuvoissa käytettävät pyrotekniset tuotteet merkitään asianmukaisesti, näkyvästi, luettavasti ja pysyvästi sen jäsenvaltion virallisilla kielillä, jossa tuotetta myydään kuluttajille.

2. Pyroteknisten tuotteiden merkintöihin on sisällytettävä vähintään tuotteen valmistajan nimi ja osoite tai, jos tuotteen valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, valmistajan nimi sekä maahantuojaan nimi ja osoite, tuotteen nimi ja tyyppi, 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ikärajojen, tuotteen luokka ja käyttöohjeet, luokkaan 3 tai 4 kuuluvan ilotulitusvälineen valmistusvuosi sekä tarvittaessa varoetäisyys. Merkintöihin on sisällytettävä aktiivisen räjähtävän aineen nettomäärä.

3. Ilotulitusvälineissä on lisäksi annettava vähintään seuraavat tiedot:

Luokka 1: tarvittaessa merkintä "vain ulkokäyttöön" sekä vähimmäisvaroetäisyys,

Luokka 2: merkintä "vain ulkokäyttöön" sekä tarvittaessa vähimmäisvaroetäisyys,

Luokka 3: merkintä "vain ulkokäyttöön" sekä vähimmäisvaroetäisyys,

Luokka 4: merkintä "vain asiantuntijakäyttöön" sekä vähimmäisvaroetäisyys.

4. Teattereissa käytettävissä pyroteknisissä tuotteissa on lisäksi oltava seuraavat vähimmäistiedot:

Luokka T1: tarvittaessa merkintä "vain ulkokäyttöön" ja vähimmäisvaroetäisyys,

Luokka T2: merkintä "vain asiantuntijakäyttöön" sekä vähimmäisvaroetäisyys.

5. Ellei pyroteknisessä tuotteessa ole riittävästi tilaa 2–4 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisille merkinnöille, tiedot on annettava pienimmässä tuotteen pakkauksessa.

6. Tämän artiklan säännöksiä ei sovelleta 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin messuilla, näyttelyissä ja esittelytilaisuuksissa markkinointia varten näytteille asetettuihin pyroteknisiin tuotteisiin eikä 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin tutkimusta, kehittämistä ja testausta varten valmistettuihin pyroteknisiin tuotteisiin.

13 artikla

Ajoneuvoissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden merkinnät

1. Ajoneuvoissa käytettävien pyroteknisten tuotteiden merkinnöissä on mainittava tuotteen valmistajan nimi tai, jos tuotteen valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, maahantuojan nimi, sekä tuotteen nimi ja tyyppi ja turvaohjeet.

2. Ellei tuotteessa ole riittävästi tilaa 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukaisille merkinnöille, tiedot on annettava tuotteen pakkauksessa.

3. Ammattikäyttäjille annetaan direktiivin 91/155/ETY muuttamisesta toisen kerran 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun komission direktiivin 2001/58/EY⁽¹⁾ liitteen (Opas käyttöturvallisuustietojen laatimiseksi) mukaisesti laadittu käyttöturvallisuustiedote heidän pyytämällään kielellä.

Käyttöturvallisuustiedote voidaan antaa paperiversiona tai sähköisesti edellyttäen, että vastaanottajalla on tarvittavat keinot tutustua siihen.

14 artikla

Markkinavalvonta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta pyroteknisiä tuotteita voidaan saattaa markkinoille ainoastaan siinä tapauksessa, etteivät ne asianmukaisesti varastoituina ja aiotun käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettyinä vaaranna ihmisten terveyttä ja turvallisuutta.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava säännöllisesti pyroteknisiä tuotteita koskevia tarkastuksia tuotteiden tullessa yhteisön alueelle sekä niiden varastointi- ja valmistuspaikoissa.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimia sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin turvallisuutta, yleistä turvallisuutta ja suojelua koskevat vaatimukset täyttyvät, kun pyroteknisiä tuotteita siirretään yhteisössä.

4. Jäsenvaltioiden on järjestettävä ja toteutettava tarkoituksenmukaista markkinoille saatettujen tuotteiden valvontaa, ottaen asianmukaisesti huomioon olettamuksen CE-merkinnällä varustettujen tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain markkinoiden valvontaa koskevista toimistaan.

6. Jos jäsenvaltio toteaa, että pyrotekninen tuote, joka on varustettu CE-merkinnällä ja jonka mukana seuraa EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja jota käytetään aiotun käyttötarkoituksensa mukaisesti, on omiaan vaarantamaan ihmisten terveyden ja turvallisuuden, jäsenvaltion on kaikin tarvittavin väliaikaisin toimenpitein vedettävä kyseinen tuote pois markkinoilta, kiellettävä sen saattaminen markkinoille tai rajoitettava sen vapaata liikkuvuutta. Jäsenvaltion on ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

7. Komissio tiedottaa verkkosivuillaan tuotteista, jotka 6 kohdan mukaisesti eivät enää vastaa vaatimuksia, jotka on kielletty tai joiden markkinoille saattamista on rajoitettu.

⁽¹⁾ EYVL L 212, 7.8.2001, s. 24.

15 artikla

Vakavaa vaaraa aiheuttavia tuotteita koskeva nopea tiedottaminen

Jos jäsenvaltiolla on riittävät perusteet uskoa, että pyrotekninen tuote aiheuttaa vakavan vaaran ihmisten terveydelle ja/tai turvallisuudelle yhteisössä, jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä tehtävä asianmukainen arviointi. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin taustatekijöistä ja tuloksista.

16 artikla

Suojalauseke

1. Jos jäsenvaltio on eri mieltä toisen jäsenvaltion 14 artiklan 6 kohdan nojalla toteuttamista väliaikaisista toimenpiteistä tai jos komissio katsoo, että tällaiset toimenpiteet ovat yhteisön lainsäädännön vastaisia, komissio kuulee välittömästi kaikkia asiaan liittyviä osapuolia, arvioi toimenpiteitä ja määrittää kantansa siihen, ovatko toimenpiteet perusteltuja. Komissio ilmoittaa kantansa jäsenvaltioille ja tiedottaa siitä asianomaisille osapuolille.

Jos komissio katsoo, että kansalliset toimenpiteet ovat perusteltuja, muiden jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen, että vaarallinen tuote poistetaan niiden kansallisilta markkinoilta, ja ilmoitettava siitä komissiolle.

Jos komissio katsoo, että kansalliset toimenpiteet eivät ole perusteltuja, kyseisen jäsenvaltion on peruutettava ne.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden perusteena on yhdenmukaistettujen standardien puutteellisuus, komissio saattaa asian direktiivillä 98/34/EY perustetun pysyvän komitean käsiteltäväksi, jos toimenpiteet toteuttanut jäsenvaltio pysyy kannassaan, ja komissio taikka kyseinen jäsenvaltio käynnistää 8 artiklassa tarkoitettun menettelyn.

3. Jos pyroteknisessä tuotteessa, joka ei ole vaatimustenmukainen, on CE-merkintä, toimivaltaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sitä vastaan, joka on kiinnittänyt tuotteeseen merkinnän, ja ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Komissio ilmoittaa muutoksista muille jäsenvaltioille.

17 artikla

Kieltoa tai rajoittamista koskevat toimenpiteet

1. Jokaisessa tämän direktiivin nojalla toteutetussa toimenpiteessä, jolla

- a) kielletään tuotteen saattaminen markkinoille tai rajoitetaan sitä, tai
- b) vedetään tuote markkinoilta,

on täsmällisesti yksilöitävä syyt, joihin toimenpide perustuu. Toimenpiteistä on ilmoitettava viipymättä sille, jota asia koskee, ja hänelle on samalla ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaiset muutoksenhakukeinot ja muutoksenhaussa noudatettavat määräajat.

2. Silloin, kun toteutetaan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpide, asiaan liittyvälle osapuolelle on annettava mahdollisuus esittää ennakolta asiaa koskevat näkemyksensä, paitsi jos tällaista kuulemistä ei voida järjestää sen vuoksi, että toimenpide on luonteeltaan kiireellinen erityisesti ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen liittyvien vaatimusten vuoksi.

18 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Seuraavat toimenpiteet, joilla muutetaan tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, muun muassa täydentämällä sitä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen:

- a) mukautukset, joita tarvitaan Yhdistyneiden Kansakuntien suosituksiin mahdollisesti tehtävien muutosten huomioon ottamiseksi;
- b) tekniikan kehitykseen perustuvat liitteiden II ja III mukautukset;
- c) mukautukset, jotka koskevat edellä 12 ja 13 artiklassa vahvistettuja merkintävaatimuksia.

2. Seuraavat toimenpiteet hyväksytään 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenetelyä noudattaen:

- a) jäljitettävyyjärjestelmän perustaminen, mukaan lukien rekisterinumero ja EU:n rekisteri, pyroteknisten tuotteiden ja niiden valmistajan tunnistamiseksi;
- b) yhteisten kriteerien vahvistaminen pyroteknisten tuotteiden käyttöön liittyviä onnettomuuksia koskevien tietojen keräämistä ja ajan tasalle saattamista varten.

19 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

20 artikla

Rangaistukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä rangaistuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti hyväksytyyn kansallisen lainsäädännön säännösten rikkomuksiin, ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Säädettyjen rangaistusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on säädettävä myös tarvittavista toimenpiteistä, joiden nojalla ne voivat pysäyttää tämän direktiivin vastaisia pyroteknisiä tuotteita sisältävät lähetykset.

21 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään 4 päivänä tammikuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava säännöksiä luokkaan 1, 2 tai 3 kuuluviin ilotulitusvälineisiin viimeistään 4 päivänä tammikuuta 2010 ja muihin pyroteknisiin tuotteisiin ja luokkaan 4 kuuluviin ilotulitusvälineisiin ja teattereissa käytettäviin pyroteknisiin tuotteisiin viimeistään 4 päivänä heinäkuuta 2013.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5. Ennen 2 kohdassa mainittua päivämäärää myönnettyjen kansallisten lupien katsotaan olevan voimassa luvan myöntäneen

jäsenvaltion alueella voimassaolonsa loppuun saakka tai enintään 10 vuotta tämän direktiivin voimaantulosta sen mukaan kumpi määräaajoista on lyhyempi.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, ajoneuvoissa käytettäviä pyroteknisiä tuotteita koskevien lupien, jotka on myönnetty ennen 2 kohdassa mainittua päivämäärää, voimassaolo jatkuu niissä määrätyn voimassaoloajan loppuun saakka.

22 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

23 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä toukokuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. GLOSER

LIITE I

Oleennaiset turvallisuusvaatimukset

- 1) Kaikkien pyroteknisten tuotteiden on saavutettava niiden valmistajan ilmoittamat suoritusarvot mahdollisimman hyvän turvallisuuden ja luotettavuuden varmistamiseksi.
- 2) Kaikki pyrotekniset tuotteet on suunniteltava ja valmistettava siten, että ne voidaan hävittää turvallisesti sopivalla prosessilla mahdollisimman vähin ympäristövaikutuksin.
- 3) Kaikkien pyroteknisten tuotteiden on toimittava oikein, kun niitä käytetään aiottuun tarkoitukseensa.

Kukin pyrotekninen tuote on testattava todenmukaisissa olosuhteissa. Ellei tämä onnistu laboratoriossa, testit on tehtävä olosuhteissa, jotka vastaavat pyroteknisten tuotteiden aiottua käyttöä.

Seuraavat tiedot ja ominaisuudet — tapauksen mukaan — on otettava huomioon tai testattava:

- a) Suunnittelu, rakenne ja erityiset ominaisuudet, myös täsmällinen kemiallinen koostumus (käytettyjen aineiden massat ja prosenttiosuudet) ja mitat.
- b) Pyroteknisen tuotteen fyysinen ja kemiallinen stabiilius kaikissa tavanomaisissa, ennakoitavissa ympäristöoloissa.
- c) Herkkyyks tavanomaiselle, ennakoitavalle käsittelylle ja kuljetukselle.
- d) Kaikkien ainesosien yhteensopivuus niiden fyysisen ja kemiallisen stabiilisuuden suhteen.
- e) Pyroteknisen tuotteen kosteudenkestävyys, kun se on tarkoitettu käytettäväksi kosteissa tai märissä oloissa tai kun kosteus voi haitata sen turvallisuutta tai luotettavuutta.
- f) Matalien ja korkeiden lämpötilojen kestävyys, kun pyrotekninen tuote on tarkoitettu varastoida tai sitä on tarkoitettu käyttää tällaisissa lämpötiloissa ja kun pyroteknisen tuotteen jonkin ainesosan tai koko tuotteen jäähtyminen tai kuumeneminen voi haitata sen turvallisuutta tai luotettavuutta.
- g) Turvatekijät, joilla pyritään estämään tuotteen syttyminen ennen aikaisesti tai tahattomasti.
- h) Vastaanottajajäsenvaltion virallisilla kielillä laaditut asianmukaiset käyttöohjeet ja tarvittaessa merkinnät, joista selviää tuotteen turvallinen käsittely, varastointi, käyttö (myös varoetäisyys) ja hävittäminen.
- i) Pyroteknisen tuotteen sekä sen kääreen tai muiden osien kulumiskestävyys tavanomaisissa, ennakoitavissa varastointioloissa.
- j) Maininta kaikista pyroteknisen tuotteen luotettavaan ja varmaan toimintaan tarvittavista laitteista ja lisävarusteista sekä käyttöohjeet.

Kuljetuksen ja normaalin käytön aikana pyroteknisen seoksen olisi oltava pyroteknisen tuotteen sisällä, ellei valmistajan ohjeissa muuta sanota.

- 4) Pyrotekniset tuotteet eivät saa sisältää:
 - a) kaupallisia räjähdysaineita, lukuun ottamatta mustaa ruutia tai välähtävää seosta;
 - b) sotilaskäyttöön tarkoitettuja räjähteitä.
- 5) Pyroteknisten tuotteiden eri ryhmien on lisäksi täytettävä vähintään seuraavat vaatimukset:

A. Ilotulitusvälineet

- 1) Valmistajan on luokiteltava ilotulitusvälineet eri luokkiin 3 artiklan mukaisesti käyttäen perusteena tuotteen sisältämän räjähdysaineen nettomäärää, varoetäisyyttä, melutasoa tai vastaavaa. Luokka on ilmoitettava selvästi tuotemerkinnöissä.
 - a) Luokkaan 1 kuuluvien ilotulitusvälineiden on täytettävä seuraavat ehdot:
 - i) varoetäisyys on ainakin vähintään 1 metri. Tarvittaessa varoetäisyys voi kuitenkin olla lyhyempi;
 - ii) enimmäismelutaso varoetäisyydellä ei saa ylittää 120:tä desibeliä (A, imp) tai toisella asianmukaisella menetelmällä mitattua vastaavaa melutasoa;

- iii) luokkaan 1 eivät sisälly paukut (bangers), paukkupatatulitteet (banger batteries), välähtävät paukut (flash bangers) eivätkä välähtävät paukkupatatulitteet (flash banger batteries);
 - iv) luokkaan 1 kuuluvat koiranpommit (throwdowns) eivät saa sisältää yli 2,5:tä milligrammaa hopeafulminaattia.
- b) Luokkaan 2 kuuluvien ilotulitusvälineiden on täytettävä seuraavat ehdot:
- i) varoetäisyys on ainakin vähintään 8 metriä. Tarvittaessa varoetäisyys voi kuitenkin olla lyhyempi.
 - ii) enimmäismelutaso varoetäisyydellä ei saa ylittää 120:tä desibeliä (A, imp) tai toisella asianmukaisella menetelmällä mitattua vastaavaa melutasoa.
- c) Luokkaan 3 kuuluvien ilotulitusvälineiden on täytettävä seuraavat ehdot:
- i) varoetäisyys on ainakin vähintään 15 metriä. Tarvittaessa varoetäisyys voi kuitenkin olla lyhyempi.
 - ii) enimmäismelutaso varoetäisyydellä ei saa ylittää 120:tä desibeliä (A, imp) tai toisella asianmukaisella menetelmällä mitattua vastaavaa melutasoa.
- 2) Ilotulitusvälineiden tulee koostua pelkästään sellaisista rakennemateriaaleista, joiden käytöllä niiden jäänteiden aiheuttama vaara terveydelle, omaisuudelle ja ympäristölle jää mahdollisimman pieneksi.
 - 3) Sytytysmenetelmän on oltava selvästi näkyvä, tai se on ilmoitettava tuotemerkinnöissä tai käyttöohjeissa.
 - 4) Ilotulitusvälineiden liike ei saa olla epämääräistä eikä arvaamatonta.
 - 5) Luokkien 1, 2 ja 3 ilotulitusvälineet on suojattava tahattomalta syttymiseltä joko suojakuorella, pakkauksella tai välineen rakenneominaisuuksilla. Luokan 4 ilotulitusvälineet on suojattava tahattomalta syttymiseltä valmistajan yksilöimien menetelmin.
- B. Muut pyrotekniset tuotteet**
- 1) Pyrotekniset tuotteet on suunniteltava siten, että normaalikäytössä syntyvä vaara terveydelle, omaisuudelle ja ympäristölle jää mahdollisimman pieneksi.
 - 2) Sytytysmenetelmän on oltava selvästi näkyvä, tai se on ilmoitettava tuotemerkinnöissä tai käyttöohjeissa.
 - 3) Pyrotekniset tuotteet on suunniteltava siten, että niiden tahattomasta syttymisestä johtuva jäänteiden vaara terveydelle, omaisuudelle ja ympäristölle jää mahdollisimman pieneksi.
 - 4) Pyroteknisen tuotteen on — soveltuviissa tapauksissa — toimittava asianmukaisesti valmistajan ilmoittamaan viimeiseen käyttöpäivään saakka.
- C. Sytytysvälineet**
- 1) Sytytysvälineet on pystyttävä sytyttämään luotettavasti, ja niillä on oltava riittävä sytytysteho kaikissa tavanomaisissa, ennakoitavissa käyttöoloissa.
 - 2) Sytytyslaitteet on suojattava staattisilta purkauksilta tavanomaisissa, ennakoitavissa varastointi- ja säilytysoloissa.
 - 3) Sähkösytyttimet on suojattava sähkömagneettisilta kentiltä tavanomaisissa, ennakoitavissa varastointi- ja säilytysoloissa.
 - 4) Tulilankojen päällyksen on oltava mekaanisesti riittävän luja ja suojattava räjähtävää sydäntä riittävästi tavanomaisissa olosuhteissa tapahtuvaa mekaanista rasitusta vastaan.
 - 5) Tuotteen mukana on annettava tiedot tulilankojen paloikaan vaikuttavista tekijöistä.
 - 6) Tuotteen mukana on annettava tiedot sähkösytyttimien sähköisistä ominaisuuksista (esim. pienin toimintavirta, vastus).
 - 7) Sähkösytyttimien johdoissa ja myös niiden liitännässä sytyttimeen on oltava riittävä eristys ja mekaaninen vastus, ottaen huomioon niiden ennakoitu käyttö.
-

LIITE II

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt

1. MODUULI B: EY-tyyppitarkastus

1. Tämä moduuli kuvailee sitä menettelyn osaa, jolla ilmoitettu tarkastuslaitos toteaa ja todistaa, että tarkastettava tuotantoa edustava näyte täyttää direktiivin 2007/23/EY, jäljempänä 'tämä direktiivi', vastaavat säännökset.
2. Valmistajan on jätettävä EY-tyyppitarkastusta koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- a) valmistajan nimi ja osoite;
- b) kirjallinen vakuutus siitä, ettei samaa hakemusta ole tehty muulle ilmoitetulle laitokselle;
- c) jäljempänä 3 kohdassa kuvaillut tekniset asiakirjat.

Hakijan on toimitettava ilmoitetun laitoksen käyttöön tarkastettavaa tuotantoa edustava näyte, jäljempänä 'tyyppi'. Ilmoitettu laitos voi pyytää lisää näytteitä, jos testausohjelma edellyttää sitä.

3. Teknisten asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko tuote direktiivin vaatimusten mukainen. Siinä määrin kuin arviointi sitä edellyttää, teknisten asiakirjojen on käsitettävä tuotteen suunnittelu, valmistus ja toiminta ja sisällettävä seuraavat:

- a) yleinen tyyppikuvaus;
- b) suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä kaaviot osista, osakokonaisuuksista, virtapiireistä jne.
- c) näiden piirustusten ja kaavioiden sekä tuotteen toiminnan ymmärtämiseen tarvittavat kuvaukset ja selitykset;
- d) luettelo tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitetuista kokonaan tai osittain sovelletuista yhdenmukais-tetuista standardeista ja kuvaus tämän direktiivin olennaisten turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi tehdyistä ratkaisuista, kun tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitettuja yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu;
- e) suunnittelun yhteydessä tehtyjen laskelmien tulokset, tehdyt tarkastukset jne.
- f) testausseosteet.

4. Ilmoitetun laitoksen on:

- a) tarkastettava tekniset asiakirjat, tarkastettava, että tyyppi on valmistettu teknisten asiakirjojen mukaisesti, sekä yksilöitävä ne osat, jotka on suunniteltu tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitettujen yhdenmukais-tettujen standardien asiaa koskevien lausumien mukaisesti samoin kuin osat, joiden suunnittelussa ei ole noudatettu kyseisten yhdenmukaistettujen standardien asiaa koskevia lausumia;
- b) suoritettava tai suorituttava aiheelliset tarkastukset ja tarvittavat testit sen tarkastamiseksi, täyttävätkö valmistajan tekemät ratkaisut tämän direktiivin olennaiset turvallisuusvaatimukset silloin, kun tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitettuja yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu;
- c) tehtävä tai teetettävä asianmukaiset tarkastukset ja tarvittavat testit varmistaakseen, että kun valmistaja on päättänyt soveltaa asiaankuuluvia yhdenmukaistettuja standardeja, niitä on sovellettu;
- d) sovittava hakijan kanssa paikasta, missä tarvittavat tarkastukset ja tarvittavat testit tehdään.

5. Jos tyyppi on tämän direktiivin säännösten mukainen, ilmoitetun laitoksen on annettava hakijalle EY-tyyppitarkastustodistus. Todistuksen on sisällettävä valmistajan nimi ja osoite, tarkastuksen tulokset ja hyväksytyyn tyyppiin tunnistamiseen tarvittavat tiedot.

Todistukseen on liitettävä luettelo asiaa koskevien teknisten asiakirjojen merkittävistä osista, ja ilmoitetun laitoksen on säilytettävä siitä jäljennös.

Jos valmistajalta evätään tyyppitarkastustodistus, ilmoitetun laitoksen on esitettävä yksityiskohtaiset syyt epämiselle.

Tyyppitarkastusmenettelyyn on liityttävä valitusmenettely.

6. Hakijan on ilmoitettava EY-tyyppitarkastustodistusta koskevia teknisiä asiakirjoja hallussaan pitävälle ilmoitetulle laitokselle kaikista hyväksytyyn tuotteeseen tehdyistä muutoksista, joille on saatava lisähyväksyminen, jos sellaiset muutokset voivat vaikuttaa olennaisten vaatimusten mukaisuuteen tai tuotteen määräysten mukaiseen käyttöön. Tämä lisähyväksyntä on annettava alkuperäisen EY-tyyppitarkastustodistuksen lisäyksenä.
7. Kunkin ilmoitetun laitoksen on ilmoitettava muille ilmoitetuille laitoksille tarvittavat tiedot EY-tyyppitarkastustodistuksista sekä annetuista lisäyksistä tai peruutuksista.
8. Muut ilmoitetut laitokset voivat pyytää jäljennöksiä EY-tyyppitarkastustodistuksista tai niiden lisäyksistä. Todistusten liitteiden on oltava muiden tarkastuselinten käytettävissä.
9. Valmistajan on säilytettävä EY-tyyppitarkastustodistukset ja tekniset asiakirjat sekä niiden lisäykset vähintään kymmenen vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu.

Jos valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, velvollisuus pitää tekniset asiakirjat saatavilla on sillä, joka saattaa tuotteen markkinoille.

2. MODUULI C: tyyppimukaisuus

1. Tämä moduuli kuvailee menettelyn sitä vaihetta, jossa valmistaja varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset pyrotekniset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin mukaisia ja täyttävät niihin sovellettavat tämän direktiivin vaatimukset. Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä jokaiseen pyrotekniseen tuotteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus.
2. Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että tuotantovaiheessa varmistetaan, että valmistettavat tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin ja tämän direktiivin olennaisten turvallisuusvaatimusten mukaisia.
3. Valmistajan on säilytettävä jäljennös vaatimustenmukaisuusvakuutuksesta vähintään kymmenen vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu.

Jos valmistaja ei ole sijoittautunut yhteisöön, velvollisuus pitää tekniset asiakirjat saatavilla on sillä, joka saattaa tuotteen markkinoille.

4. Valmistajan valitseman ilmoitetun laitoksen on tehtävä tai teetettävä tuotteen tarkastuksia satunnaisin väliajoin. Ilmoitetun laitoksen paikan päällä valmiista tuotteesta ottama soveltuva näyte on tarkastettava ja asianmukaiset, tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitettujen soveltuvien yhdenmukaistettujen standardien mukaisesti määritellyt tai vastaavat testit on tehtävä sen tarkistamiseksi, onko tuote tämän direktiivin vaatimusten mukainen. Jos yksi tai useampi tarkastettavista tuotteista ei ole niiden mukainen, ilmoitettu laitos toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet.

Valmistajan on ilmoitetun laitoksen vastuulla kiinnitettävä laitoksen tunnusnumero valmistusprosessin aikana.

3. MODUULI D: tuotannon laadunvarmistus

1. Tämä moduuli kuvailee menettelyä, jossa valmistaja, joka täyttää 2 kohdassa säädetyt velvoitteet, varmistaa ja vakuuttaa, että pyrotekniset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin mukaisia ja täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä jokaiseen tuotteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. CE-merkintään on liitettävä 4 kohdassa tarkoitettua valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.
2. Valmistajan on sovellettava 3 kohdassa täsmennettyä hyväksyttyä laatujärjestelmää tuotantoon sekä valmiiden tuotteiden tarkastukseen ja testaamiseen. Valmistajaan on sovellettava 4 kohdassa tarkoitettua valvontaa.

3. Laatujärjestelmä

- 3.1 Valmistajan on tehtävä kyseisten pyroteknisten tuotteiden osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Tässä hakemuksessa on oltava:

- a) kaikki kyseistä pyroteknisten tuotteiden ryhmää koskevat asiaankuuluvat tiedot;
- b) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
- c) hyväksytyyn tyyppiin liittyvät tekniset asiakirjat sekä jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta.

- 3.2 Laatujärjestelmän on taattava, että tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvaillun tyyppin ja niihin sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukaiset.

Kaikki valmistajan soveltamat elementit, vaatimukset ja määräykset on dokumentoitava järjestelmällisesti kirjallisina toimintaohjeina, menettelyinä ja ohjeina. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on mahdollistettava laatuohjelmien, -suunnitelmien, -käsikirjojen ja pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti oltava riittävä esitys seuraavista:

- a) laatuavoitteet ja organisaation rakenne, johdon vastuualueet ja toimivalta pyroteknisten tuotteiden laadun osalta;
- b) käytetyt valmistuksen, laadunvalvonnan ja laadunvarmistuksen tekniikat, menetelmät ja järjestelmällisesti suoritettavat toimenpiteet;
- c) ennen valmistusta, sen aikana ja sen jälkeen tehtävät tarkastukset ja testit sekä selvitys siitä, kuinka usein niitä tehdään;
- d) laatuasiakirjat, kuten tarkastusraportit ja testaus- ja kalibrointitiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset;
- e) keinot, joilla valvotaan pyroteknisiltä tuotteilta vaaditun laadun toteutumista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

- 3.3 Tarkastuselimen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdan vaatimukset. Laitoksen on pidettävä olettamuksena, että laatujärjestelmät, joissa sovelletaan asiaa koskevaa yhdenmukaistettua standardia, vastaavat näitä vaatimuksia. Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisen tuoteteknologian arvioinnista. Arviointimenettelyyn on kuuluttava tarkastuskäynti valmistajan laitoksella.

Asianmukaisesti perustellusta arviointipäätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Päätökseen on sisällytettävä tarkastuksen tulokset.

- 3.4 Valmistajan täytyy sitoutua täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvoitteet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Asianmukaisesti perustellusta arviointipäätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Päätökseen on sisällytettävä tarkastuksen tulokset.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla tapahtuva valvonta

- 4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä johtuvat velvoitteet asianmukaisesti.

- 4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy valmistus-, tarkastus- ja testauspaikalle ja varastoon sekä annettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti seuraavat:
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
 - laatuasiakirjat, kuten tarkastusraportit ja testaus- ja kalibroititiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset.
- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja annettava tarkastusraportti valmistajalle.
- 4.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luona. Ilmoitettu laitos voi näillä käynneillä tarvittaessa tehdä tai teettää testejä varmistaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Laitoksen on tarvittaessa annettava valmistajalle raportti käynnistä sekä mahdollisesti tehtyyn testiin liittyvä testausseleste.
5. Valmistajan on säilytettävä vähintään kymmenen vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu, kansallisten viranomaisten saatavilla seuraavat:
- edellä 3.1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu asiakirja;
 - edellä 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin muutoksiin liittyvät asiakirjat;
 - edellä 3.4 kohdan neljännessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitettujen ilmoitetun laitoksen päätökset ja raportit.
6. Kunkin ilmoitetun laitoksen on annettava muiden laitosten käytettäväksi oleelliset tiedot laatujärjestelmien hyväksymisistä tai hyväksymisen peruutuksista.

4. MODUULI E: Tuotteiden laadunvarmistus

- Tämä moduuli kuvailee menettelyä, jossa 2 kohdassa säädetyt velvoitteet täyttävä valmistaja varmistaa ja vakuuttaa, että pyrotekniset tuotteet ovat EY-tyyppitarkastustodistuksessa kuvatun tyyppin mukaisia. Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä jokaiseen pyrotekniseen tuotteeseen ja laadittava kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus. CE-merkintään liitetään 4 kohdassa tarkoitettua valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.
- Valmistajan on sovellettava 3 kohdassa täsmennettyä hyväksyttyä laatujärjestelmää valmiiden pyroteknisten tuotteiden tarkastukseen ja testaamiseen. Valmistajaan sovelletaan 4 kohdassa tarkoitettua valvontaa.

3. Laaturjärjestelmä

- Valmistajan on tehtävä kyseisten pyroteknisten tuotteiden osalta käyttämänsä laatujärjestelmän arvioimista koskeva hakemus valitsemalleen ilmoitetulle laitokselle.

Tässä hakemuksessa on oltava:

- kaikki kyseistä pyroteknisten tuotteiden ryhmää koskevat oleelliset tiedot;
- laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
- hyväksytyyn tyyppiin liittyvät tekniset asiakirjat sekä jäljennös EY-tyyppitarkastustodistuksesta.

- Laaturjärjestelmän mukaisesti jokainen pyrotekninen tuote on tarkastettava ja sille on tehtävä tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitetuissa asioita koskevilla yhdenmukaistetuissa standardeissa määrätyt tai vastaavat testit, joilla varmistetaan, että tuote on tämän direktiivin vaatimusten mukainen.

Kaikki valmistajan soveltamat elementit, vaatimukset ja määräykset on dokumentoitava järjestelmällisesti kirjallisina toimintaohjeina, menettelyinä ja ohjeina. Laaturjärjestelmää koskevien asiakirjojen on mahdollistettava laaturjärjestelmien, suunnitelmien, toimintaohjeiden ja pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti oltava riittävä selvitys seuraavista:

- a) laatutavoitteet ja organisaation rakenne, johdon vastualueet ja toimivalta pyroteknisten tuotteiden laadun osalta;
- b) valmistuksen jälkeen tehtävät tarkastukset ja testit;
- c) keinot, joilla valvotaan laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta;
- d) laatuasiakirjat, kuten tarkastuslosteet ja testaus- ja kalibrointitiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset.

- 3.3 Tarkastuselimen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset. Laitoksen on pidettävä olettamuksena, että laatujärjestelmät, joissa sovelletaan asiaa koskevaa yhdenmukaistettua standardia, vastaavat näitä vaatimuksia.

Arviointiryhmässä on oltava vähintään yksi arvioija, jolla on kokemusta kyseisen tuoteteknologian arvioinnista. Arviointimenettelyyn on kuuluttava tarkastuskäynti valmistajan laitoksella.

Asianmukaisesti perustellusta arviointipäätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Päätökseen on sisällytettävä tarkastuksen tulokset.

- 3.4 Valmistajan täytyy sitoutua täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvoitteet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan on ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle laatujärjestelmään suunnitelluista muutoksista.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Asianmukaisesti perustellusta arviointipäätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Päätökseen on sisällytettävä tarkastuksen tulokset.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla tapahtuva valvonta

- 4.1 Valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä johtuvat velvoitteet asianmukaisesti.
- 4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy valmistus-, tarkastus- ja testauspaikalle ja varastoon sekä annettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti seuraavat:
 - a) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
 - b) tekniset asiakirjat;
 - c) laatuasiakirjat, kuten tarkastuslosteet ja testaus- ja kalibrointitiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset.
- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja annettava tarkastusraportti valmistajalle.
- 4.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luona. Ilmoitettu laitos voi näillä käynneillä tarvittaessa tehdä tai teettää testejä varmistaakseen, että laatujärjestelmä toimii asianmukaisesti. Laitoksen on annettava valmistajalle raportti käynnistä sekä mahdollisesti tehtyyn testiin liittyvä testausloste.

5. Valmistajan on säilytettävä vähintään kymmenen vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu, kansallisten viranomaisten saatavilla seuraavat:

- a) edellä 3.1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu asiakirja;
- b) edellä 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin muutoksiin liittyvät asiakirjat;
- c) edellä 3.4 kohdan neljännessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja raportit.

6. Kunkin ilmoitetun laitoksen on toimitettava muille ilmoitetuille laitoksille tähdelliset tiedot laatujärjestelmien hyväksymisistä tai hyväksymisen peruutuksista.

5. MODUULI G: **Tuoteyksikkökohtainen tarkastus**

1. Tämä moduuli kuvailee menettelyä, jossa valmistaja varmistaa ja vakuuttaa, että pyrotekninen tuote, jolle on annettu 2 kohdassa tarkoitettu todistus, vastaa tämän direktiivin asiaan liittyviä vaatimuksia. Valmistajan on kiinnitettävä CE-merkintä tuotteeseen ja laadittava vaatimustenmukaisuusvakuutus.
2. Ilmoitetun laitoksen on tarkastettava pyrotekninen tuote ja tehtävä tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitettua asiaa koskevissa yhdenmukaistetuissa standardeissa määritellyt aiheelliset tai vastaavat testit sen varmistamiseksi, että tuote on tämän direktiivin sovellettavien vaatimusten mukainen.

Ilmoitetun laitoksen on kiinnitettävä tai kiinnityttävä tunnusnumeronsa hyväksytyyn tuotteeseen ja laadittava suoritettuja testejä koskeva vaatimustenmukaisuustodistus.

3. Teknisen asiakirjan tarkoituksena on tehdä mahdolliseksi direktiivissä säädettyjen vaatimustenmukaisuuden arviointi samoin kuin pyroteknisen tuotteen suunnittelun, valmistuksen ja käytön ymmärtäminen.

Jos arviointi sitä edellyttää, asiakirjojen on sisällettävä seuraavat:

- a) yleinen kuvaus tyypistä;
- b) suunnittelu- ja valmistuspiirustukset sekä kaaviot osista, osakokonaisuuksista sekä virtapiireistä;
- c) tarvittavat kuvaukset ja selitykset edellä tarkoitettujen osien, osakokonaisuuksien ja virtapiirien suunnittelu- ja valmistuspiirustusten ja kaavioiden sekä pyroteknisten tuotteiden toiminnan ymmärtämiseksi;
- d) luettelo tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitetuista kokonaan tai osittain sovelletuista yhdenmukaistetuista standardeista ja selvitys tämän direktiivin olennaisten turvallisuusvaatimusten täyttämiseksi tehdyistä ratkaisuista, kun tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitettuja yhdenmukaistettuja standardeja ei ole sovellettu;
- e) suunnittelun yhteydessä tehtyjen laskelmien tulokset sekä tehdyt tarkastukset;
- f) testausseosteet.

6. MODUULI H: **Kattava laadunvarmistus**

1. Tämä moduuli kuvailee menettelyä, jossa valmistaja, joka täyttää 2 kohdassa säädettyt velvoitteet, varmistaa ja vakuuttaa, että kyseiset tuotteet täyttävät tässä direktiivissä säädetty vaatimukset. Valmistaja tai tämän maahantuoja kiinnittää CE-merkinnän jokaiseen tuotteeseen ja laatii kirjallisen vaatimustenmukaisuusvakuutuksen. CE-merkintään liitetään 4 kohdassa tarkoitettua valvonnasta vastaavan ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.
2. Valmistajan on sovellettava 3 kohdassa täsmennettyä hyväksyttyä laatujärjestelmää suunnitteluun, tuotantoon sekä valmiiden tuotteiden tarkastukseen ja testaamiseen, ja valmistajaan on sovellettava 4 kohdassa tarkoitettua valvontaa.

3. *Laatujärjestelmä*

- 3.1 Valmistaja tekee käyttämänsä laatujärjestelmän arviointia koskevan hakemuksen ilmoitetulle laitokselle.

Hakemuksessa on oltava:

- a) kaikki kyseistä pyroteknisten tuotteiden ryhmää koskevat asiaankuuluvat tiedot;
- b) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat.

- 3.2 Laatujärjestelmän on taattava, että tuotteet ovat niihin sovellettavien tämän direktiivin vaatimusten mukaisia.

Kaikki valmistajan soveltamat perusteet, vaatimukset ja määräykset on dokumentoitava järjestelmällisesti kirjallisina toimintaohjeina, menettelyinä ja ohjeina. Näiden laatujärjestelmää koskevien asiakirjojen on mahdollistettava laatua koskevien periaatteiden ja menettelyjen, kuten laatuohjelmien, suunnitelmien, käsikirjojen ja pöytäkirjojen yhdenmukainen tulkinta.

Niissä on erityisesti oltava riittävä selvitys seuraavista:

- a) laatuvaatimukset ja organisaation rakenne, johdon vastuualueet ja toimivalta suunnittelun ja tuotteiden laadun osalta;
- b) teknistä rakennetta kuvaavat eritelmat, sovelletut standardit sekä — ellei tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitettuja standardeja sovelleta täysimääräisesti — keinot, joilla varmistetaan, että tämän direktiivin asiaan liittyvät perusvaatimukset täyttyvät;
- c) kehitystulosten menettelyjen ja järjestelmällisesti toteutettavien toimien valvontaa ja testaamista koskevat menetelmät, joita on sovellettava kyseiseen tuoteryhmään kuuluvia tuotteita kehitettäessä;
- d) vastaavat käytetyt valmistuksen, laadunvalvonnan ja laadunvarmistuksen menetelmät, prosessit ja järjestelmällisesti suoritettavat toimenpiteet;
- e) ennen valmistusta, sen aikana ja sen jälkeen tehtävät tarkastukset ja testit sekä selvitys siitä, kuinka usein niitä tehdään;
- f) laatuasiakirjat, kuten tarkastusraportit ja testaus- ja kalibrointitiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset;
- g) keinot, joilla valvotaan vaaditun suunnittelun ja tuotannon laadun toteutumista ja laatujärjestelmän toiminnan tehokkuutta.

- 3.3 Tarkastuselimen on arvioitava laatujärjestelmä ratkaistakseen, täyttääkö se 3.2 kohdan vaatimukset. Laitoksen on pidettävä olettamuksena, että laatujärjestelmät, joissa sovelletaan asiaa koskevaa yhdenmukaistettua standardia, vastaavat näitä vaatimuksia.

Arviointiryhmän jäsenistä vähintään yhdellä on oltava kokemusta kyseisen tuoteteknologian arvioinnista. Arviointimenettelyyn on kuuluttava tarkastuskäynti valmistajan laitoksella.

Asianmukaisesti perustellusta arviointipäätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Päätökseen on sisällytettävä tarkastuksen tulokset.

- 3.4 Valmistajan täytyy sitoutua täyttämään laatujärjestelmästä, sellaisena kuin se on hyväksytty, johtuvat velvoitteet ja ylläpitämään laatujärjestelmää niin, että se pysyy riittävänä ja tehokkaana.

Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan on aina ilmoitettava laatujärjestelmän hyväksyneelle ilmoitetulle laitokselle laatujärjestelmään suunnitelluista päivityksistä.

Ilmoitetun laitoksen on arvioitava ehdotetut muutokset ja päätettävä, täyttääkö muutettu laatujärjestelmä edelleen 3.2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vai onko tarpeen suorittaa uusi arviointi.

Asianmukaisesti perustellusta arviointipäätöksestä on ilmoitettava valmistajalle. Päätökseen on sisällytettävä tarkastuksen tulokset.

4. Ilmoitetun laitoksen vastuulla tapahtuva EY-valvonta

- 4.1 EY-valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että valmistaja täyttää hyväksytystä laatujärjestelmästä johtuvat velvoitteet asianmukaisesti.
- 4.2 Valmistajan on sallittava ilmoitetulle laitokselle tarkastusta varten pääsy suunnittelu-, valmistus-, tarkastus- ja testauspaikalle ja varastoon sekä annettava sille kaikki tarvittavat tiedot, erityisesti seuraavat:
 - a) laatujärjestelmää koskevat asiakirjat;
 - b) laatujärjestelmässä edellytetyt suunnittelua koskevat laatuasiakirjat, kuten analyysit, laskelmia ja testauksia koskevat tulokset;
 - c) laatujärjestelmässä edellytetyt valmistusta koskevat laatuasiakirjat, kuten tarkastusraportit ja testaus- ja kalibrointitiedot sekä asianomaisen henkilöstön pätevyyteen liittyvät selvitykset.
- 4.3 Ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistaakseen, että valmistaja ylläpitää ja noudattaa laatujärjestelmää, ja annettava tarkastusraportti valmistajalle.

- 4.4 Ilmoitettu laitos voi lisäksi tehdä ennalta ilmoittamatta käyntejä valmistajan luona. Ilmoitettu laitos voi tällöin tehdä tai teettää testejä tarkastaakseen tarvittaessa, että laatujärjestelmä toimii moitteettomasti. Laitoksen on tarvittaessa annettava valmistajalle raportti käynnistä sekä mahdollinen testausseoste.
5. Valmistajan on säilytettävä kansallisten viranomaisten saatavilla vähintään kymmenen vuotta siitä, kun viimeinen tuote on valmistettu, seuraavat:
- a) edellä 3.1 kohdan b alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut asiakirjat;
 - b) edellä 3.4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin muutoksiin liittyvät asiakirjat;
 - c) edellä 3.4 kohdan neljännessä alakohdassa sekä 4.3 ja 4.4 kohdassa tarkoitetut ilmoitetun laitoksen päätökset ja raportit.
6. Kunkin ilmoitetun laitoksen on annettava muiden laitosten käytettäväksi oleelliset tiedot laatujärjestelmien hyväksymisistä tai hyväksymisen peruuttamisista.
-

LIITE III

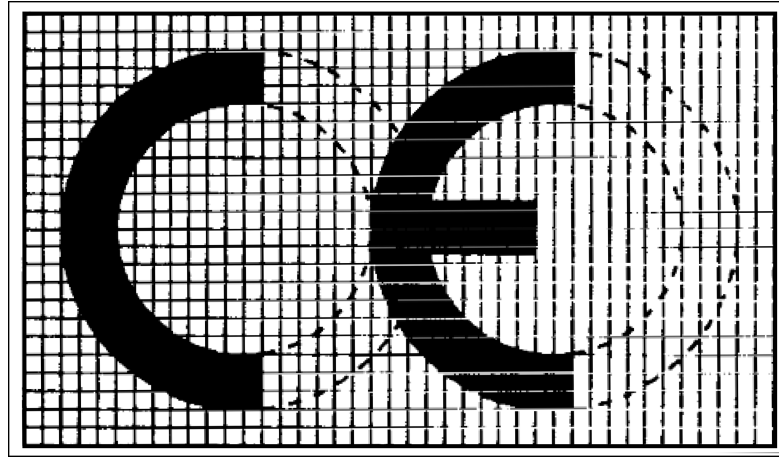
Vähimmäisvaatimukset, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon vaatimustenmukaisuuden arvioinnista vastaavien laitosten osalta

1. Tarkastukseen liittyviä testejä suorittava laitos, sen johtaja tai henkilökunta eivät saa olla tarkastamiensa pyroteknisten tuotteiden suunnittelijoita, valmistajia, toimittajia, asentajia tai maahantuojia eivätkä näiden edustajia. He eivät saa olla suoraan eivätkä edustajina mukana näiden tuotteiden suunnittelussa, valmistuksessa, markkinoille saattamisessa, kunnossapidossa tai maahantuonnissa. Tämä ei sulje pois mahdollisuutta vaihtaa teknisiä tietoja valmistajan ja ilmoitetun laitoksen välillä.
 2. Laitoksen ja sen henkilökunnan on tehtävä tarkastukseen liittyvät testit mahdollisimman suurta ammatillista luotettavuutta ja teknistä pätevyyttä osoittaen, eikä heihin saa kohdistaa minkäänlaista painostusta tai houkutinta, erityisesti taloudellista, joka voisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai tarkastuksen tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joiden etuihin tarkastustulokset vaikuttavat.
 3. Ilmoitetun laitoksen käytettävissä on oltava tarvittava henkilöstö ja tarvittavat välineet, jotta se voi asianmukaisesti hoitaa ne hallinnolliset ja tekniset tehtävät, jotka liittyvät tarkastusten toteuttamiseen. Sillä on oltava mahdollisuus käyttää erikoistarkastuksiin vaadittavia laitteita.
 4. Tarkastuksista vastaavalla henkilöstöllä on oltava:
 - a) hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus;
 - b) riittävät tiedot tehtäviä testejä koskevista vaatimuksista ja riittävä kokemus tällaisten testien suorittamisesta;
 - c) kyky laatia vaadittavat todistukset, pöytäkirjat ja selosteet, joilla todennetaan testien suorittaminen.
 5. Tarkastushenkilöstön puolueettomuus on taattava. Henkilöstön palkkaus ei saa olla riippuvainen suoritettujen testien määrästä eikä niiden tuloksista.
 6. Laitoksen on otettava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön mukaisesti tai jollei jäsenvaltio itse ole välittömästi vastuussa tarkastuksista.
 7. Laitoksen henkilöstöllä on salassapitovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, jotka se saa suorittaessaan tehtäviään tämän direktiivin mukaisesti tai direktiivin täytäntöön panemiseksi annettujen kansallisten säännösten nojalla (lukuun ottamatta tietojen antamista sen valtion toimivaltaisille hallintoviranomaisille, jossa laitos toimii).
-

LIITE IV

Vaatimustenmukaisuusmerkintä

CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä koostuu kirjaimista "CE" seuraavalla tavalla kirjoitettuna:

Jos merkintää pienennetään tai suurennetaan, piirroksessa olevat mittasuhteet on kuitenkin säilytettävä.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2007/24/EY,

annettu 23 päivänä toukokuuta 2007,

julkisia rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien palvelujen tarjoamista koskevien rajoitusten poistamisesta sekä julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemisestä kauppaedustajan tai sivuliikkeiden välityksellä toimivien urakoitsijoiden kanssa annetun neuvoston direktiivin 71/304/ETY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan sekä 55 ja 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ovat kuulleet Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Yhteisön säännösten päivittämisestä ja yksinkertaistamisesta neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antamassaan tiedonannossa komissio ilmoitti muun muassa aikovansa tarkastella yhteisön säännöstöä selvittääkseen, voidaanko sitä yksinkertaistaa, esimerkiksi kumoamalla vanhentuneita säädöksiä.

(2) Julkisten rakennusurakoiden alalla hyväksytyt säädökset, joista uusimmat ovat vesi- ja energihuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi

2004/17/EY⁽²⁾ ja julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemistekelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY⁽³⁾, ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön kehitys, erityisesti sen asiassa C-76/90, Säger, 25 päivänä heinäkuuta 1991 antama tuomio⁽⁴⁾, ovat tehneet mahdolliseksi saavuttaa yhtä korkea tai jopa korkeampi suojelun taso kuin direktiivi 71/304/ETY⁽⁵⁾.

(3) Direktiivi 71/304/ETY olisi siten yhteisön säännösten yksinkertaistamiseksi kumottava, samalla kuitenkin vaarantamatta talouden toimijoiden oikeuksia,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kumotaan direktiivi 71/304/ETY.

2 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä toukokuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

H.-G. PÖTTERING

G. GLASER

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. helmikuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 16. huhtikuuta 2007.

⁽²⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/97/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 107).

⁽³⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/97/EY.

⁽⁴⁾ Kok. 1991, s. I-4221.

⁽⁵⁾ EYVL L 185, 16.8.1971, s. 1.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ
PÄÄTÖKSENTEKOMETEELLYLLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET**

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 623/2007/EY,

tehty 23 päivänä toukokuuta 2007,

**rehuseosten liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta annetun
direktiivin 2002/2/EY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/2/EY ⁽³⁾ 1 artiklan 1 kohdan b alakohdalla muutettiin rehuseosten liikkuvuudesta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettua neuvoston direktiiviä 79/373/ETY ⁽⁴⁾. Sillä lisättiin direktiivin 79/373/ETY 5 artiklan 1 kohtaan alakohta, jonka mukaan eläimille tarkoitettujen rehuseosten valmistajien on asiakkaan pyynnöstä ilmoitettava rehuseoksen tarkka koostumus.
- (2) Yhdistetyissä asioissa C-453/03, C-11/04, C-12/04 ja C-194/04 joulukuun 6 päivänä 2005 antamassaan tuomiossa ⁽⁵⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuin julisti direktiivin 2002/2/EY 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan suhteellisuusperiaatteen valossa pätemättömäksi.

⁽¹⁾ EUVL C 324, 30.12.2006, s. 34.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 16. huhtikuuta 2007.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/2/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, rehuseosten liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta (EYVL L 63, 6.3.2002, s. 23).

⁽⁴⁾ EYVL L 86, 6.4.1979, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ ABNA ym., Kok. 2005, s. I-10423.

- (3) Perustamissopimuksen 233 artiklan mukaan toimielimen, jonka säädös on julistettu mitättömäksi, on toteutettava yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet.

- (4) Rehujen turvallisuutta koskeva tavoite saavutetaan muun muassa panemalla täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽⁶⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 183/2005 ⁽⁷⁾ säännökset.

- (5) Useat jäsenvaltioiden tuomioistuinten päätökset ovat johtaneet direktiivin 2002/2/EY erilaiseen ja epäyhtenäiseen täytäntöönpanoon, ja kansallisissa tuomioistuimissa on edelleen vireillä useita kyseistä direktiiviä koskevia asioita.

- (6) Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät tällä hetkellä aio tehdä kauaskantoisempia muutoksia perussäädökseen, sillä komissio on osana yksinkertaistamisohjelmaa luvannut laatia vuoden 2007 puoliväliin mennessä ehdotuksia rehulainsäädännön perinpohjaisesta uudistamisesta. Ne odottavat, että tässä yhteydessä arvioidaan täysin uudelleen myös ainesosia koskevaa avointa ilmoitusta, ja toivovat komissiolta asiasta uusia ehdotuksia, joiden avulla otetaan huomioon sekä viljelijöiden etu saada täsmällisiä ja yksityiskohtaisia tietoja rehujen sisältämistä aineista että teollisuuden etu varmistaa, että liikesalaisuuksia suojataan riittävästi.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 575/2006 (EUVL L 100, 8.4.2006, s. 3).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 183/2005, annettu 12 päivänä tammikuuta 2005, rehuhygieniä koskevista vaatimuksista (EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1).

(7) Direktiivin 79/373/ETY 12 artiklan toisessa kohdassa, joka lisättiin direktiivin 2002/2/EY 1 artiklan 5 kohdalla, velvoitetaan rehuseosten valmistajat antamaan virallisesta valvonnasta vastaavien viranomaisten käyttöön näiden sitä pyytäessä kaikki liikkeelle laskettaviksi tarkoitettujen rehujen koostumusta koskevat asiakirjat, joiden perusteella voidaan varmistaa tuoteselostemerkintöjen sisältämien tietojen oikeellisuus.

(8) Direktiivi 2002/2/EY olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2002/2/EY seuraavasti:

- 1) Kumotaan 1 artiklan 1 kohdan b alakohta.
- 2) Korvataan 1 artiklan 6 kohdassa direktiivin 79/373/ETY 15 a artiklan teksti seuraavasti:

”15 a artikla

Komissio antaa jäsenvaltioilta saatujen tietojen pohjalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 6 päivänä

marraskuuta 2006 kertomuksen 5 artiklan 1 kohdan j alakohdassa ja 5 kohdan d alakohdassa sekä 5 c artiklassa ja 12 artiklan toisessa kohdassa perustetun järjestelmän täytäntöönpanosta ja erityisesti siltä osin kuin on kyse rehuainemäärien ilmoittamisesta rehuseosten tuoteselostemerkinnöissä painoprosentteina, sallittu poikkeama mukaan lukien, sekä mahdolliset ehdotukset näiden toimenpiteiden parantamiseksi.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä toukokuuta 2007.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. GLASER

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 624/2007/EY,

tehty 23 päivänä toukokuuta 2007,

yhteisön tullitoimintaa koskevasta toimintaohjelmasta (Tulli 2013)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (1),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä (2),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Lähivuosina yhteisön tärkeänä tavoitteena on kasvun ja työllisyyden varmistaminen kuten uudelleen käynnistetyssä Lissabonin strategiassa todetaan. Tullialan aikaisemmat ohjelmat ja erityisesti yhteisön tullitoimintaa koskevan toimintaohjelman (Tulli 2007) hyväksymisestä, jäljempänä 'Tulli 2007 -ohjelma', 11 päivänä helmikuuta 2003 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 253/2003/EY (3) ovat edistäneet merkittävästi tämän tavoitteen ja tullipolitiikan yleisten tavoitteiden saavuttamista. Tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista jatkaa ohjelmien toimien toteuttamista. Uusi ohjelma olisi otettava käyttöön kuuden vuoden ajaksi, jotta sen kesto vastaa talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehtyyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission väliseen toimielinten sopimukseen sisältyvää monivuotista rahoituskehystä (4).

(2) Tullihallinnoilla on keskeinen tehtävä yhteisön etujen ja erityisesti sen taloudellisten etujen suojaamisessa. Ne varmistavat myös samanlaisen suojelutason yhteisön kansalaisille ja talouden toimijoille riippumatta siitä, missä yhteisön tullialueen osassa tulliselvitysmuodollisuudet suoritetaan. Tästä syystä tullipoliittisen ryhmän määrittelemällä strategisella politiikalla on pyritty varmistamaan, että kansalliset tullihallinnot toimivat yhtä tehokkaasti ja tuloksellisesti sekä reagoivat tulliympäristön muutosten aiheuttamiin vaatimuksiin samalla tavoin kuin yksi ainoa tullihallinto tekisi. Tämän vuoksi on tärkeää, että ohjelma noudattaa ja tukee yleistä tullipolitiikkaa ja että ohjelmasta tuetaan tullipoliittista ryhmää, joka muodostuu komissiosta ja jäsenvaltioiden tullihallintojen johtajista tai heidän edustajistaan. Komissio ja jäsenvaltiot koordinoivat ja

järjestävät ohjelman toteutuksen tullipoliittisen ryhmän vahvistaman yhteisen politiikan mukaisesti.

(3) Tullialan toiminnassa on tarpeen asettaa etusijalle valvontaa ja petosten torjuntaa koskevien toimien parantaminen, tullilainsäädännön noudattamisesta talouden toimijoille aiheutuvien kustannusten minimointi, tavaroiden valvonnan tehokkaan hallinnoinnin varmistaminen ulkorajoilla ja Euroopan unionin kansalaisten suojeleminen kansainvälisen toimitusketjun turvallisuuden suhteen. Yhteisön olisi näin ollen pystyttävä tukemaan jäsenvaltioiden tullihallintojen toimintaa oman toimivaltansa rajoissa, ja kaikkia yhteisön säännösten tarjoamia mahdollisuuksia hallinnolliseen yhteistyöhön ja keskinäiseen hallinnolliseen avunantoon olisi käytettävä hyväksi.

(4) Ehdokasmaiden liittymisprosessin tukeminen edellyttää tarvittavan taustatuen antamista näiden maiden tullihallinnoille, jotta ne pystyvät liittymisestä lähtien vastaamaan kaikista yhteisön lainsäädännössä edellytetyistä tehtävistä, mukaan lukien tulevien ulkorajojen hallinta. Tästä syystä ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden olisi voitava osallistua ohjelmaan.

(5) Euroopan naapuruuspolitiikkaan osallistuvien maiden tulliudistusten tukemiseksi on tarkoituksenmukaista, että nämä maat voivat tietäen edellytyksin osallistua tiettyihin ohjelmaan sisältyviin toimiin.

(6) Kaupan kasvava globalisaatio, uusien markkinoiden kehittyminen sekä muutokset tavaroiden liikkumistavoissa ja -nopeudessa edellyttävät, että tullihallinnot vahvistavat keskinäisiä suhteitaan sekä suhteitaan talouden, oikeudellisten ja tieteellisten tahojen ja ulkomaankaupan muiden toimijoiden kanssa. Ohjelman olisi annettava näitä tahoja tai yhteisöjä edustaville henkilöille mahdollisuus osallistua tarvittaessa ohjelman toimiin.

(7) Tulli 2007 -ohjelmasta rahoitetuilla Euroopan laajuisilla tietokonepohjaisilla suojaetuilla viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmillä on keskeinen tehtävä tullin toiminnassa yhteisössä ja tullihallintojen välisessä tietojenvaihdossa, minkä vuoksi niitä olisi tuettava edelleen tästä uudesta ohjelmasta.

(8) Yhteisön edellisistä tulliohjelmista saama kokemus on osoittanut, että eri kansallisten hallintojen virkamiesten ammatillinen yhteistyö, jossa käytetään vertailuanalyysin,

(1) EUVL C 324, 30.12.2006, s. 78.

(2) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 12. joulukuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 16. huhtikuuta 2007.

(3) EUVL L 36, 12.2.2003, s. 1, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 787/2004/EY (EUVL L 138, 30.4.2004, s. 12).

(4) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

hankeryhmien, seminaarien, työpajojen, työvierailujen, koulutustoimien ja seurantatoimien kaltaisia välineitä, edistää merkittävästi näiden ohjelmien tavoitteiden saavuttamista. Tämän vuoksi tällaista toimintaa olisi jatkettava ja uusia välineitä voidaan tarvittaessa kehittää tarpeiden täyttämiseksi vieläkin tehokkaammin.

- (9) Tullivirkamiehillä on oltava riittävä kielitaito, jotta he voivat tehdä yhteistyötä ja osallistua ohjelmaan. Osallistujamaiden olisi vastattava tarvittavan kielikoulutuksen antamisesta virkamiehilleen.
- (10) Tulli 2007 -ohjelman väliarvioinnissa todetaan, että tietojen ja osaamisen vaihto hallintojen sekä hallintojen ja komission välillä edellyttää systemaattisempaa lähestymistapaa ja ohjelman aikana järjestetyissä tapahtumissa saadun osaamisen lujittamista. Tämän vuoksi ohjelmassa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tietojenvaihtoon ja osaamisen hallintaan.
- (11) Vaikka osallistujamailla on ensisijainen vastuu ohjelman tavoitteiden saavuttamisesta, yhteisön toimia tarvitaan ohjelmaan sisältyvän toiminnan koordinoimiseksi sekä infrastruktuurin ja tarvittavan kannustimen luomiseksi.
- (12) Koska tämän päätöksen tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (13) Tässä päätöksessä vahvistetaan koko ohjelman keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 37 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan.
- (14) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Ohjelman käyttöönotto

1. Sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan varmistamiseksi otetaan käyttöön jäsenvaltioiden harjoittamaa tullitoimintaa

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

tukeva ja täydentävä monivuotinen yhteisön tullitoimintaa koskeva toimintaohjelma (Tulli 2013), jäljempänä 'ohjelma', 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliselle ajanjaksolle.

2. Ohjelmaan sisältyvät seuraavat toimet:

- viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmät;
- vertailuanalyysi;
- seminaarit ja työpajat;
- hankeryhmät ja ohjausryhmät;
- työvierailut;
- koulutustoimet;
- seurantatoimet;
- kaikki muut toimet, joita tarvitaan ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Tätä päätöstä sovellettaessa tarkoitetaan

- 'hallinnolla' tullialasta ja tullialan toimista vastaavia osallistujamaiden viranomaisia ja muita elimiä;
- 'virkamiehellä' hallinnon jäsentä.

3 artikla

Ohjelman osallistuminen

1. Osallistujamaita ovat jäsenvaltiot ja 2 kohdassa tarkoitettut maat.

2. Ohjelmaan voivat osallistua

- ehdokasmaat, joihin sovelletaan liittymistä edeltävää strategiaa, kunkin maan osalta puitesopimuksessa ja assosiaationeuvostojen päätöksissä vahvistettujen yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevien yleisten periaatteiden ja yleisten ehtojen mukaisesti;
- mahdolliset ehdokasmaat niiden sääntöjen mukaisesti, jotka määrittellään sen jälkeen, kun näiden maiden kanssa on tehty niiden osallistumista yhteisön ohjelmiin koskevat puitesopimukset.

3. Ohjelmaan voivat osallistua myös tietyt Euroopan naapurisuuspolitiikan kumppanimaat, jos niiden asiaa koskevat lainsäädäntö ja hallintomenetelmät ovat riittävän lähellä yhteisön lainsäädäntöä ja hallintomenetelmiä, niiden sääntöjen mukaisesti, jotka määritellään sen jälkeen, kun näiden maiden kanssa on tehty niiden osallistumista yhteisön ohjelmiin koskevat puitesopimukset.

4. Osallistujamaita edustavat asiaan liittyvän hallinnon virkamiehet.

4 artikla

Yleiset tavoitteet

1. Ohjelman tavoitteena on varmistaa seuraavien yleisten tavoitteiden saavuttaminen:

- a) sen varmistaminen, että tullialan toiminta vastaa sisämarkkinoiden tarpeita, toimitusketjun turvallisuus ja kaupan helpottaminen mukaan lukien, ja tukee kasvua ja työllisyyttä edistävää strategiaa;
- b) jäsenvaltioiden tullihallintojen välinen vuorovaikutus ja niiden tehtävien hoitaminen yhtä tehokkaasti kuin yksi ainoa hallinto toimisi, varmistaen samantasoisin tuloksiin johtavan valvonnan yhteisön tullialueen kaikissa osissa ja laillisen liiketoiminnan tukemisen;
- c) yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen tarvittavalla tavalla;
- d) suojelun ja turvallisuuden parantaminen;
- e) edellä 3 artiklan 2 kohdassa mainittujen maiden valmisteleminen liittymiseen, muun muassa vaihtamalla kokemuksia ja osaamista kyseisten maiden tullihallintojen kanssa.

2. Tullipolitiikan yhteistä lähestymistapaa tarkistetaan jatkuvasti tilanteen muuttuessa yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden kanssa tullipoliittisessa ryhmässä, joka muodostuu komissiosta ja jäsenvaltioiden tullihallintojen johtajista tai heidän edustajistaan. Komissio tiedottaa säännöllisesti tullipoliittiselle ryhmälle ohjelman toteuttamiseen liittyvistä toimenpiteistä.

5 artikla

Erityiset tavoitteet

Ohjelman erityiset tavoitteet ovat seuraavat:

- a) keventää talouden toimijoiden hallinnollista taakkaa ja vähentää niille lainsäädännön noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia standardoimalla ja yksinkertaistamalla tullijärjestelmiä ja -valvontaa sekä jatkaa avointa yhteistyötä kaupan toimijoiden kanssa;
- b) tunnistaa, kehittää ja soveltaa parhaita työkäytäntöjä erityisesti ennako- ja jälkitarkastuksissa, riskianalyysissa, tullitarkastuksissa ja yksinkertaistetuissa menettelyissä;

- c) ylläpitää jäsenvaltioiden tullihallintojen suorituskykyä mitattavaa järjestelmää tehokkuuden ja tuloksellisuuden parantamiseksi;
- d) tukea sääntöjenvastaisuuksia ehkäiseviä toimia erityisesti antamalla raja-asemille nopeasti tietoja riskeistä;
- e) varmistaa yhtenäinen ja yksiselitteinen tariffiin luokittelu yhteisössä erityisesti parantamalla laboratorioden välistä koordinoitua ja yhteistyötä;
- f) tukea yleiseurooppalaisen sähköisen tulli ympäristön luomista kehittämällä yhteentoimivia viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmiä ja tekemällä tarvittavia lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia muutoksia;
- g) ylläpitää olemassa olevia viestintä- ja tietojärjestelmiä ja kehittää tarvittaessa uusia järjestelmiä;
- h) toteuttaa toimia, joilla tuetaan liittymistä valmistelevien maiden tullihallintoja;
- i) edistää laadukkaiden tullihallintojen kehittämistä kolmansissa maissa;
- j) parantaa jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden ja erityisesti Euroopan naapurisuuspolitiikan kumppanimaiden tullihallintojen välistä yhteistyötä;
- k) kehittää ja vahvistaa yhteistä koulutusta.

6 artikla

Työohjelma

Komissio laatii vuosittain työohjelman 20 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

II LUKU

OHJELMAAN SISÄLTYYVÄT TOIMET

7 artikla

Viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmät

1. Komission ja osallistujamaiden on varmistettava 2 kohdassa tarkoitettujen viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien toimivuus.
2. Viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmiin kuuluvat
 - a) yhteinen tietoliikenneverkko / yhteinen järjestelmien rajapinta -järjestelmä (CCN/CSI);
 - b) tietokoneavusteinen passitusjärjestelmä (CTS);
 - c) tariffijärjestelmät, erityisesti DDS (Data Dissemination System) -järjestelmä, yhdistetty nimikkeistö (CN), Euroopan yhteisöjen yhtenäistettyä tullitariffia (Taric) koskeva tietojärjestelmä, eurooppalainen sitova tariffitietojärjestelmä (EBTI), tariffikiintiö- ja seurantajärjestelmä (TQS), suspen-

sietotietojärjestelmä (SUSPENSIONS), SMS (Specimen Management System) -tietojärjestelmä, jalostusmenettelyjä koskeva tietojärjestelmä (ISPP), Euroopan kemiallisten aineiden tulliluettelo (ECICS) ja rekisteröityjen viejien järjestelmä (REX);

- d) yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta 13 päivänä huhtikuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 648/2005 ⁽¹⁾ määritellyt turvallisuuden vahvistamista koskevat järjestelmät, mukaan lukien yhteisön riskienhallintajärjestelmä, vientivalvontajärjestelmä (ECS), tuontivalvontajärjestelmä (ICS) ja valtuutettuja talouden toimijoita koskeva järjestelmä (AEO);
- e) kaikki uudet yhteisön lainsäädännössä käyttöön otetut ja 6 artiklassa tarkoitettussa työohjelmassa mainitut tullialan viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmät, sähköiset tullijärjestelmät mukaan lukien.

3. Yhteisön vastuulla olevia viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien osia ovat laitteistot, ohjelmistot ja verkkoyhteydet, jotka ovat kaikille osallistujamaille yhteiset. Komissio tekee yhteisön puolesta tarvittavat sopimukset kyseisten osien toiminnan varmistamiseksi.

4. Sellaisia viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien osia, joista yhteisö ei vastaa, ovat näihin järjestelmiin kuuluvat kansalliset tietokannat, yhteisön vastuulla olevien osien ja muiden osien väliset verkkoyhteydet sekä sellaiset ohjelmistot ja laitteistot, joita kukin osallistujamaa pitää tarpeellisina voidakseen käyttää kyseisiä järjestelmiä täysipainoisesti koko hallinnossaan. Osallistujamaiden on varmistettava, että ne osat, joista yhteisö ei vastaa, pidetään toiminnassa ja että kyseiset osat ovat yhteentoimivia yhteisön vastuulla olevien osien kanssa.

5. Komissio koordinoi yhteistyössä osallistujamaiden kanssa sellaisia 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien ja infrastruktuurien yhteisön vastuulla olevien osien ja muiden osien luomiseen ja toimivuuteen liittyviä näkökohtia, jotka ovat tarpeen niiden toimivuuden, yhteenliitettävyyden ja jatkuvan parantamisen varmistamiseksi. Komissio ja osallistujamaat tekevät kaikkensa noudattaakseen tätä tarkoitusta varten vahvistettuja aikatauluja ja määräaikoja.

6. Komissio voi antaa muille hallinnoille luvan käyttää CCN/CSI-järjestelmää tullaus- tai muussa tarkoituksessa. Tähän liittyvien kulujen korvaamiseksi voidaan edellyttää maksua.

8 artikla

Vertailuanalyysi

Kahden tai useamman osallistujamaan kesken voidaan järjestää vertailuanalyyskejä, joissa pyritään tunnistamaan parhaat käytännöt vertaamalla sovittujen indikaattoreiden avulla työmenetelmiä, menettelyjä tai prosesseja.

⁽¹⁾ EUVL L 117, 4.5.2005, s. 13.

9 artikla

Seminaarit ja työpajat

Komissio ja osallistujamaat järjestävät yhdessä seminaareja ja työpajoja sekä varmistavat näistä seminaareista ja työpajoista saatujen tulosten levittämisen.

10 artikla

Hankeryhmät ja ohjausryhmät

Komissio voi yhteistyössä osallistujamaiden kanssa perustaa hankeryhmiä, joiden vastuulla on erityistehtävien suorittaminen määräajassa, sekä ohjausryhmiä, jotka toteuttavat koordinoivia toimia.

11 artikla

Työvierailut

1. Osallistujamaat järjestävät virkamiehille työvierailuja. Työvierailujen kesto ei saa ylittää yhtä kuukautta. Jokaisen työvierailun on kohdistuttava tiettyyn ammattitehtävään, ja kyseisten virkamiesten ja hallintojen on valmistauduttava siihen riittävästi ja arvioitava sitä jälkikäteen. Työvierailut voivat olla toiminnallisia tai tiettyihin ensisijaisiin toimiin keskitettyjä.

2. Osallistujamaiden on toimittava siten, että vierailevat virkamiehet voivat osallistua vastaanottavan hallinnon toimintaan tuloksellisesti. Tämän vuoksi vieraileville virkamiehille on annettava valtuudet suorittaa niihin velvollisuuksiin liittyvät tehtävät, jotka heille uskotaan. Osallistujamaiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olosuhteiden niin vaatiessa ja erityisesti kunkin osallistujamaan oikeusjärjestyksen erityisten vaatimusten huomioon ottamiseksi rajoittaa näitä valtuuksia.

3. Työvierailun aikana vierailevan virkamiehen siviilioikeudellinen vastuu tehtäviä suoritettaessa on samanlainen kuin vastaanottavan hallinnon virkamiesten vastuu. Vieraileviin virkamiehiin sovelletaan samoja salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä kuin vastaanottavan hallinnon virkamiehiin.

12 artikla

Koulutustoimet

1. Osallistujamaat helpottavat yhteistyössä komission kanssa yhteistyötä kansallisten koulutuslaitosten välillä, erityisesti

- a) vahvistamalla koulutusta koskevia standardeja, kehittämällä olemassa olevia koulutusohjelmia ja tarvittaessa olemassa olevia ja uusia verkko-oppimista hyödyntäviä koulutusmoduuleja erilaisia tullisääntöjä ja -menettelyjä koskevaa virkamiesten peruskoulutusta varten, jotta nämä omaksuivat tarvitsemansa ammatilliset taidot ja tiedot;

- b) edistämällä tarvittaessa osallistujamaiden omille virkamiehilleen järjestämiä tullialan koulutuskursseja ja tarjoamalla osallistumismahdollisuuden kaikkien osallistujamaiden virkamiehille;
- c) tarjoamalla tarvittaessa yhteisessä tullialan verkko-oppimisessa ja tullialan koulutuksen hallinnoinnissa tarvittavaa infrastruktuuria ja välineitä.

2. Osallistujamaiden on tarvittaessa sisällytettävä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen yhdessä kehitettyjen verkko-opetusmoduulien kansallisiin koulutusohjelmiinsa.

Osallistujamaiden on varmistettava, että niiden virkamiehet saavat yhteisten ammatillisten taitojen ja tietojen omaksumiseksi tarvittavan koulutusohjelmien mukaisen perus- ja jatkokoulutuksen. Osallistujamaiden on edistettävä ohjelmaan osallistumisen edellyttävän riittävän kielitaidon saavuttamiseksi tarvittavaa virkamiesten kielikoulutusta.

13 artikla

Seurantatoimet

1. Komissio päättää yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa seurannan kohteena olevat yhteisön tullilainsäädännön erityisalut.

2. Seurannasta huolehtivat jäsenvaltioiden tullivirkamiesten ja komission virkamiesten yhteiset työryhmät. Työryhmät tekevät aihekohtaista tai alueellista lähestymistapaa soveltaen tarkastusmatkoja yhteisön tullialueen eri osiin, joissa tullihallinnot suorittavat tehtäviään. Työryhmät analysoivat tullikäytäntöjä kansallisella tasolla, osoittavat sääntöjen täytäntöönpanossa mahdollisesti ilmenevät ongelmat ja ehdottavat yhteisön sääntöjen ja työmenetelmien mukauttamista tullialan toiminnan yleisen tehokkuuden parantamiseksi. Työryhmien selvitykset toimitetaan jäsenvaltioille ja komissiolle.

14 artikla

Osallistuminen ohjelmaan sisältyviin toimiin

Kansainvälisten järjestöjen, kolmansien maiden hallintojen ja talouden toimijoiden sekä heidän järjestöjensä edustajat voivat osallistua ohjelmaan sisältyviin toimiin, kun tämä on hyödyllistä 4 ja 5 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

15 artikla

Tietojenvaihto

Komissio kehittää yhteistyössä osallistujamaiden kanssa ohjelman toimista saatujen tietojen vaihtoa.

III LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

16 artikla

Rahoituskehys

1. Rahoituspuitteet ohjelman toteuttamiseksi 1 päivän tammi-kuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliseksi kaudeksi ovat 323 800 000 euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa vuotuiset määrärahat monivuotisen rahoituskehyksen mukaisesti talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 37 kohtaa noudattaen.

17 artikla

Menot

1. Yhteisö ja osallistujamaat vastaavat ohjelman toteuttamiseksi tarvittavista menoista 2–5 kohdan mukaisesti.

2. Yhteisö vastaa seuraavista menoista:

- a) edellä 7 artiklan 3 kohdassa säädettyjen viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien yhteisön vastuulla olevien osien hankkimisesta, kehittämisestä, asennuksesta, ylläpidosta ja päivittäisestä käytöstä aiheutuvat kustannukset;
- b) vertailuanalyseista, työvierailuista, seminaareista ja työpajoista, hankeryhmistä ja ohjausryhmistä, koulutustoimista ja seurantatoimista osallistujamaiden virkamiehille aiheutuvat matka- ja oleskelukustannukset;
- c) seminaarien ja työpajojen järjestämisestä aiheutuvat kustannukset;
- d) ulkopuolisten asiantuntijoiden ja 14 artiklassa tarkoitettujen osallistujien osallistumisesta aiheutuvat matka- ja oleskelukustannukset;
- e) koulutusjärjestelmien ja -moduulien hankinnasta, kehittämisestä, asentamisesta ja ylläpidosta aiheutuvat kustannukset, siinä määrin kuin ne ovat yhteisiä kaikille osallistujamaille;
- f) edellä 1 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetuista muista toimista aiheutuvat kustannukset korkeintaan 5 prosenttiin asti ohjelman kokonaiskustannuksista.

3. Osallistujamaat vastaavat seuraavista menoista:

- a) edellä 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien niiden osien, joista yhteisö ei vastaa, kehittämisestä, hankkimisesta, asennuksesta, ylläpidosta ja päivittäisestä käytöstä aiheutuvat kustannukset;
- b) niiden omien virkamiesten perus- ja jatkokoulutuksesta, ja erityisesti näiden kielikoulutuksesta, aiheutuvat kustannukset.

4. Osallistujamaat toimivat yhteistyössä komission kanssa sen varmistamiseksi, että määrärahat käytetään moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

Komissio määrittää menojen maksamista koskevat säännöt Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾, jäljempänä 'varainhoitoasetus', mukaisesti ja ilmoittaa ne osallistujamaille.

5. Ohjelman määrärahoista voidaan kattaa myös valmistelu-, seuranta-, valvonta-, tarkastus- ja arviointitoimista aiheutuvat menot, jotka ovat suoraan tarpeen ohjelman hallinnoimiseksi ja sen tavoitteiden saavuttamiseksi, sekä erityisesti selvityksistä ja kokouksista aiheutuvat menot, tiedotus- ja julkaisumenot sekä tietojenvaihdon edellyttämistä tietoliikenneverkoista aiheutuvat menot samoin kuin kaikki muut komission ohjelman hallinnoinnissa mahdollisesti tarvitsemasta hallinnollisesta tai teknisestä avusta johtuvat menot.

18 artikla

Varainhoitoasetuksen sovellettavuus

Kaikkiin tämän päätöksen mukaisesti myönnettäviin varainhoitoasetuksen VI osastossa tarkoitettuihin avustuksiin sovelletaan varainhoitoasetusta. Tuet edellyttävät erityisesti tuensaajien varainhoitoasetuksen 108 artiklan mukaisesti etukäteen tekemää kirjallista sopimusta ja sen soveltamissääntöjen perusteella. Sopimuksessa tuensaaja hyväksyy sen, että tilintarkastustuomioistuin tarkastaa myönnetyn rahoituksen käytön.

19 artikla

Varainhoidon valvonta

Tästä päätöksestä johtuviin rahoituspäätöksiin ja sopimukseen sovelletaan varainhoidon valvontaa ja tarvittaessa komissio, Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) mukaan lukien, ja tilintarkastustuomioistuin suorittavat tarkastuksia paikalla. Tällaiset tarkastukset voidaan tehdä ennakolta ilmoittamatta.

IV LUKU

MUUT SÄÄNNÖKSET

20 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa Tulli 2013 -komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

21 artikla

Seuranta

Osallistujamaat ja komissio huolehtivat yhdessä ohjelman jatkuvasta seurannasta.

22 artikla

Väli- ja loppuarvioinnit

1. Komissio vastaa ohjelman väli- ja loppuarvioinneista käyttäen hyväksi 2 kohdassa tarkoitettuja kertomuksia ja muita asiaa koskevia tietoja. Ohjelmaa arvioidaan 4 ja 5 artiklassa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.

Väliarvioinnissa tarkastellaan ohjelman keston puoliväliin mennessä saavutettuja tuloksia tehokkuuden ja tuloksellisuuden kannalta sekä sitä, ovatko ohjelman alkuperäiset tavoitteet edelleen tarkoituksenmukaisia. Siinä arvioidaan myös rahoituksen käyttöä sekä seurannan ja toteutuksen edistymistä.

Loppuarvioinnissa keskitytään ohjelman toimien tehokkuuteen ja tuloksellisuuteen.

2. Osallistujamaiden on toimitettava komissiolle seuraavat arviointikertomukset:

- ennen 1 päivää huhtikuuta 2011 väliarviointikertomus ohjelman tarkoituksenmukaisuudesta, tehokkuudesta ja tuloksellisuudesta;
- ennen 1 päivää huhtikuuta 2014 loppuarviointikertomus, jossa keskitytään muun muassa ohjelman tehokkuuteen ja tuloksellisuuteen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen kertomusten ja kaikkien muiden asiaa koskevien tietojen perusteella komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavat arviointikertomukset:

- ennen 1 päivää elokuuta 2011 väliarviointikertomus ja ohjelman jatkamisen aiheellisuutta koskeva tiedonanto;
- ennen 1 päivää elokuuta 2014 loppuarviointikertomus.

Kertomukset toimitetaan myös tiedoksi Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

23 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös N:o 253/2003/EY 1 päivästä tammikuuta 2008.

Mainittua päätöstä sovelletaan kuitenkin edelleen sen nojalla toteutettuihin toimiin liittyviin taloudellisiin velvoitteisiin niiden päätökseen saattamiseen asti.

*24 artikla***Voimaantulo**

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

*25 artikla***Osoitus**

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä toukokuuta 2007.

*Euroopan parlamentin puolesta**Puhemies*

H.-G. PÖTTERING

*Neuvoston puolesta**Puheenjohtaja*

G. GLOSER